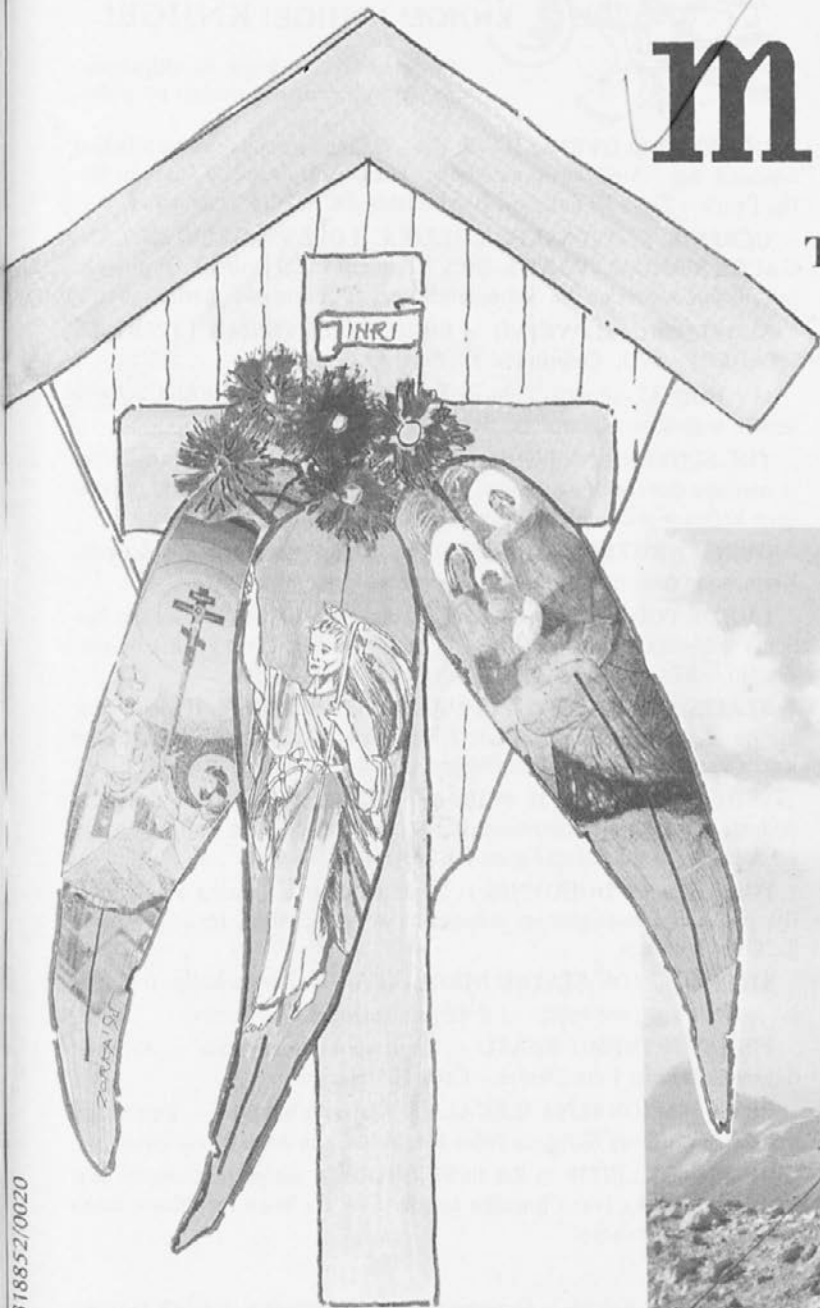

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 45
SEPTEMBER 1996

Stalna naslovna slika tega letnika predstavlja tri slovenska verska središča v Avstraliji: Melbourne, Sydney in Adelaide. Delo Zorke Černjak. Na fotografiji pa je ta mesec vrh očaka Triglava z Aljaževim stolpom (2863 m).

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

P. TONETU se iskreno zahvaljujem, da je v moji odsotnosti uredil in razposlal tri številke MISLI: majsko, junijsko in julij-avgustovo. Tako v času, ko sem bil zdoma, naročniki niste bili prikrajšani.

Ker naj bi p. Tone prevzel z novim letnikom uredništvo, so bili ti meseci urejevanja in upravljanja zanj vsekakor dobra šola in dobra priprava. In izkazal se je vsekakor kot zrel urednik.

Pripravljen sem bil, da se od MISLI poslovim in najbolj prav se mi je zdelo, da bi novi urednik ne čakal januarja, ampak kar zdaj poprijel in nadaljeval z urejevanjem. Osebnostno bi se najraje umaknil zdaj, ko sem bil že tri mesece izven uredniškega dela. Žal mi je p. Tone prekrižal načrte: že na poti z letališča takoj po moji vrnitvi je odločno izjavil, da noče sprejeti uredništva. Julij-avgustovo številko ima že v delu in jo bo končal, potem je skrb za MISLI spet na meni...

Pregovarjanje ni rodilo sadu in tako sem zopet v delu pri MISLIH, v uredništvu in upravi. Za kako dolgo? Do konca tega letnika ali še naprej? Odgovora zdaj nimam. Vem le eno: MISLI so še potrebne in morajo živeti, dokler bo šlo. Z velikim idealizmom in takorekoč brez sredstev sta jih pričela patra Klavdij in Beno pred skoraj pol stoletjem. Še vedno vršijo svoje veliko poslanstvo med slovenskimi rojaki pete celine.

— Urednik in upravnik

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol — Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. IDEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

MY HOUSE — Pesniška zbirka Toneta Kuntnerja "Moja hiša", prevedena v angleščino. Cena deset dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, II. del. — Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. — Kuharska knjiga o domačih jeden. Cena prve knjige 11 dolarjev, druge pa 13 dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata — Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja — Cena 12 dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA — Stajerski bataljon — Ena izmed knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena petnajst dolarjev.

JESENSKO LISTJE in ZA PEST DROBIŽA sta pesniški zbirki adalidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Obe sta še na razpolago, vsaka za ceno deset dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 — Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 — Fax (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1996 je 10.— dolarjev, izven Avstralije 20.— dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel. (03)9387 8488 — Fax: (03)9380 2141

Ime in priimek: _____

Naslov (v tujini): _____

REPUBLIŠKA VOLILNA KOMISIJA

Slovenska cesta 54

1000 Ljubljana

Fax: 00 11 386 61 133 1269

ZAHTEVA ZA VPIS V VOLILNI IMENIK

za osebo, ki nima stalnega prebivališča na območju Republike Slovenije

Podpisani(a) _____, rojen(a) _____ v _____,

stanujoč(a) na zgoraj navedenem naslovu:

1. zahtevam, da me vpišete v posebni volilni imenik državljanov, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji. Moje zadnje stalno prebivališče v Sloveniji je bilo:

(naslov; v kolikor niste imeli stalnega prebivališča na območju Republike Slovenije, vpišite zadnje stalno prebivališče svojih staršev; če ga ne poznate, vpišite okraj, v katerem želite glasovati)

2. zahtevku prilagam (dovolj je le eno izmed dokazil):

- številka potnega lista Republike Slovenije: _____
- fotokopija potrdila o državljanstvu RS
- odločba o ugotovitvi državljanstva RS
- drug dokument, iz katerega je razvidno državljanstvo RS

3. ker se bom nahajal v Republiki Sloveniji na dan glasovanja, 10. 11. 1996, želim glasovati na volišču v RS (in ne po pošti):

DA

NE

Podpis: _____

BOG NAJ BLAGOSLOVI SLOVENIJO

Božje
misli
in
človeške

Leto
45
Št.
9

SEPTEMBER 1996

Bog naj blagoslovi Slovenijo!
– Iz papeževga poslovnega govora – stran 193

Ob papeževem obisku
– Alojz Rebula – stran 195

Razlogi, zaradi katerih se Slovenci po svetu in njih potomci ne odločajo za vrnitev domov
– Dr. Peter Urbanc – stran 196

“Bil je prelomnica v zgodovini tržaške Cerkve” + škof Bellomi
– I. Željaj, N. Glas – stran 198

Obram, črtica za Očetovski dan
– Karel Mauser – stran 200

Stalinov govor
– T. D. (Sv. Slov.) – stran 201

Triglavski koči, pesem
– Franc S. Finžgar – stran 202

Središče svetih Cirila in Metoda, Melbourne – P. Tone – stran 203

Izpod Triglava – stran 206

Na poti do oltarja – Anton M. Slomšek – K. M. – stran 208

Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 210

Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 213

Naše nabirke – stran 213

Slovenija je pred volitvami
– stran 214

Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 216

Slovenske znamke – stran 217

Z vseh vetrov – stran 218

Kotiček mladih – stran 220

Križem avstralske Slovenije
– stran 221

Pa spet nekaj iz RS – stran 224

Priloga: Formular za vpis v volilni imenik RS

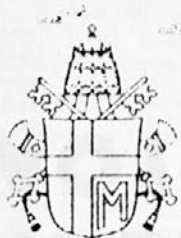
BIVANJE med vami me je v teh kratkih dneh napolnjevalo z obilnim notranjim veseljem. Hvala za vaše gostoljubje in za vašo pozorno skrb. Imel sem priliko občudovati, kako je Slovenija domovina izrednih ljudi, ki s svojo vero in poštenim življenjem, z velikodušnostjo, znanjem in ustvarjalnostjo, oblikujejo duhovno in kulturno dediščino celotne narodne skupnosti. Predvsem pa sem mogel med bogoslužnimi slavji in ob drugih srečanjih opaziti, da je Slovenija hotela in znala ostati trdno ukoreninjena v svoji tisočletni zvestobi Kristusu in Cerkvi.

Eden izmed vaših pesnikov, ki je opeval lepote te dežele, je rekel, da ponuja podoba raja: spušča se k jadranski obali, se vzpenja po Krasu vse do vznožij zasneženih alpskih vrhov, krasi se z griči, ki jih pokrivajo rodovitni vinogradi, se razširja v plodne ravnine; bogata je z vodnimi tokovi in prostranimi gozdovi.

Ohranite nedotaknjeno obličje te čudovite dežele, ki vam jo je Bog zaupal; ne dopustite, da bi zamrlo plemenito državljansko in duhovno izročilo, ki je zaznamovalo zgodovino vašega ljudstva! Pogumno in vztrajno stopajte dalje po poti napredka, s seboj pa vedno nosite vrednote svoje bogate kulturne dediščine.

Slovenija, naj tujec, ki pride semkaj, uživa čist zrak tvojih gora in tvojih dolin, naj se odžaja z neonesnaženimi vodami tvojih potokov, naj se prenovi ob sproščnem občudovanju tvojih čudovitih pokrajin. Še bolj pa naj se duhovno okrepi v stiku z gostoljubno dobroto tvojih prebivalcev, s kristalno čistim poštenjem nravi, s sporočilom optimizma in upanja, ki izvira iz krščanske vere, živete v strogi preprostosti.

V času tega mojega kratkega prebivanja med vami sem mogel opaziti napore, s katerimi si slovensko ljudstvo ne prizanaša, da bi uresničilo pristen napredek v blagor vsem. Sicer je res, da ni mogoče kar naenkrat rešiti gospodarskih težav, podedovanih iz preteklosti, gotovo pa je, da bodo s potrpežljivostjo, odprtostjo za pogovor, pripravljenostjo na odpuščanje in spravo vsi mogli z zaupanjem zreti v prihodnost. Skupaj se je namreč lažje soočiti z izzivi sedanjega časa in izdelati zadovoljive načrte za njihovo rešitev.

Vse vas
z Gubernijsko
blagoslovljenjem
vam biskupine

Janez Pavel II

Slovenija
17. - 19. maj 1996

Bratje in sestre v Sloveniji, **bodite vselej enotno in složno ljudstvo**, družina, sestavljena iz mnogih družin, med katerimi vladata ljubezen in medsebojna pomoč. Družbene in kulturne spremembe sedanjega časa gotovo zadevajo tudi življenje in navade v družinah, vendar te spremembe ne smejo imeti zanje usodnih posledic. Da ne bi prišlo do tega, je potrebno, da se v vsakem domu trudite dosledno in prepričljivo ohraniti in predajati dediščino vere in kulture, ki ste jo podedovali od svojih prednikov.

Kdo bi dejansko mogel podvomiti o odločilnem prispevku, ki ga ima pri ustvarjanju cvetoče in medsebojno povezane družine prav sprejem evangelijskih vrednot? Družina, ki Kristusa in njegovo besedo postavi v središče svojega življenja, najde v njem zanesljiv temelj za trdno in ubrano medsebojno razumevanje, ki je izrednega pomena za rast srečnih in dobrih otrok.

Tej državi in njenim državljanom simbolično zaupam svetilko vere, ki je bila prižgana preed 1250 leti. V vseh teh stoletjih ta svetilka kljub dramatičnim spremembam ni nikoli ugasnila, nasprotno, vzbujala je čustva in pobude, ki so v čast vašim prednikom. Slovenski kristjani, s to isto svetilko v rokah se zdaj pogumno napotite kot romarji upanja proti tretjemu krščanskemu tisočletju, da boste gradili med seboj spravljeno družbo, ki bo zagotavljala mir in slogo vašim otrokom. To je moje prisrčno voščilo, ki vam ga izrekam v tem tako pomembnem trenutku. Izrekam ga vam, dragi otroci, ki se še z nedotaknjenim srcem čudite svetu in življenju; vam, fantje in dekleta, ki gledate proti prihodnosti z drhtečim pričakovanjem; vam, žene in možje, ki ste nosilni stebri slovenskega naroda; vam, ostareli, ki kljub opešanim močem še vedno lahko ponudite zaklade modrosti v blagor skupnosti; vam, bolniki, ki s soudeležbo pri Kristusovem križu prispevate k odrešenju sveta; in slednjič vam, Slovenci, ki ste prišli iz raznih koncev sveta, da bi me pozdravili v svoji rodni deželi in skupaj z mano proslavili Boga za znova pridobljeno svobodo.

Vsem iz srca hvala! Bog naj blagoslovi Slovenijo, njene prebivalce in njihov trud za pravičnost, solidarnost in mir!

JANEZ PAVEL II.

OB PAPEŽEVEM OBISKU

"KATERI trenutek med papeževim tridnevним obiskom Slovenije se ti je zdel najlepši?"

Koliko možnih odgovorov na to vprašanje si lahko predstavljamo od tistih 250.000 Slovencev, ki so se osebno udeležili teh slavnostnih dni! In od drugih, ki so Stožicam, Postojni, Mariboru sledili po televiziji!

Poskusimo.

Trenutek, ko sem videl pristati njegovo letalo na Brniku.

Trenutek, ko ga je v Stožicah pozdravilo slovensko pritrkavanje, to presenetljivo slovensko ljudsko orglanje.

Trenutek, ko mu je petdesettisočglava množica v Postojni zapela "Na mnogaja ljeta".

Trenutek, ko je človek videl reke ljudi, ki so se na ravnini pod Pohorjem stekale v Orehovo vas.

Trenutek, ko je človek videl Janeza Pavla II. klečati pred podobo Marije Pomagaj z Brezij ali pred Slomškovi grobom v mariborski stolnici.

Ja, odgovorov bi bilo nešteto, med vsemi tistimi ljudmi, ki so slavnostne dni doživljali osebno ali po televiziji.

Tudi sam imam seveda svoj odgovor. Najlepše mi je bilo pri srcu, še preden sem papeža videl. Najlepše mi je bilo, ko sem v petek 17. maja nekaj pred peto popoldne v mali vasici sredi Posavja zaslišal zvon župnijske cerkve, ki je oznanjal njegov prihod. Eden od tisočev zvonov Slovenije, iz vseh njenih župnijskih in podružničnih cerkva, ki so se združili v veličastni broneni koral od Lendave do Kopra, od Sežane do Dobove. Vsi zvonovi svobodne Slovenije, ki so v zemeljski majski slavi pozdravljali enega velikih papežev katoliške Cerkve!

Drugo vprašanje: "Kaj ti je bilo najbolj všeč od tega, kar je Janez Pavel II. rekel v svojih nagovorih?"

Tudi tukaj bi bili odgovori najrazličnejši.

Verjetno bi se večina odgovorov poklonila kvaliteti njegove slovenske izgovorjave. Celi bloki besedi so mu tekli kakor iz slovenskih ust! Morda najtežje mu je bilo izgovoriti besedo, ki jo je nam najtežje živeti: spreobrnjenje.

Prva pot svetega očeta z Brnika je vodila na Brezje pred Marijo Pomagaj

Mnogi so bili papežu hvaležni, da je v Stožicah izrekel besedo "komunistična revolucija" in tako označil določeno obdobje v slovenski zgodovini za to, kar je v svojem bistvu dejansko bilo.

Drugi so bili papežu hvaležni za vse tople besede, ki jih je izrekel Sloveniji.

Spet drugim je bila všeč poteza človeške skromnosti, ko je primerjal svojo izgovorjavo slovenščine z bleščečo izgovorjavo dr. Rödeta, ko je ta bral dele njegovega govora.

Mnogim zavednim Slovincem je bilo všeč, kako je mladino v Postojni, ki mu je pela svoj angleški "Happy Birthday", pozafkrnil: "Kaj ste morda Amerikanci? Jaz sem pa mislil, da ste Slovenci!"

Komu je bilo všeč, da med pozdravi slovenskim škofom ni izpustil "naslovnega škofa dr. Vekoslava Grmiča" in s tem dokazal, da Cerkev ni Partija, za katero si bil politično mrtev, če si izskočil iz njene linije.

Meni je šla najbolj k srcu beseda, ki je gotovo ni bilo v protokolu, ki mu je verjetno nihče ni sugeriral, ljudska beseda, ki jo je ta izredno dovtetni človek moral ujeti iz kakšnih slovenskih ust.

Ta beseda, izrečena mladim v Postojni, je bila: "KORAJŽA VELJA!"

Ali je mogel obenem izreči boljše geslo slovenskim kristjanom, še mlahavim od

petdesetletnih katakomb?

Še ene papeževe besede naj se spomnim: njegove zahvale Bogu za vreme.

Kot je znano, je bilo prav vreme, na koledarju obešeno na krilo mokre Zofke, ena največjih skrbi za organizatorje papeževega obiska. Saj bi bilo slabo vreme zakompliciralo vse, zmanjšalo obisk množic in vplivalo depresivno.

Zgodilo pa se je, da se je v treh dneh odprl sredi deževnega obdobja oklepaj sonca, tako da je Slovenija ponudila papežu tudi svoje najbolj zakmašno nebo, tako da je lahko videl njene hribe in gozdove v sončni bleščavi.

Trije veliki, milostni, nepozabni dnevi, ki naj bi se zarezali v zgodovino in dušo Slovenije.

ALOJZ REBULA

Razlogi, zaradi katerih se Slovenci po svetu in njihovi potomci ne odločajo za vrnitev v domovino

Predavanje na 3. taboru Slovencev po svetu

/Nadaljevanje in konec/

Znane so težave z dvojnimi državljanstvom. Danes je dvojno državljanstvo povsod dovoljeno, izjema je Nemčija, pa še tam načrtujejo spremembo. V RS levica in njeni privrženci grozijo, da bodo možnost dvojnega državljanstva odpravili.

Domala vse demokratske države imajo zgledno urejene volitve svojih državljanov v diaspori. Na konzulatih vodijo register državljanov, ki na dan volitev volijo na konzulatu ali kakih drugih krajih. RS si je dovolila posebnost - norčevanje iz ljudi in ustave - z volitvami po pošti. To je zapleteno in tako neučinkovito, da večina teh glasov propade. Za leto 1992 sem skušal zvedeti koliko nas je volilo, prišel sem do števila 3.000. Pri poštnih volitvah je praktično vsak nadzor s strani stranke nemogoč. Izgovor je preprost - ni prispelo... Če bodo letošnje volitve izpeljane po pošti in ne preko predstavništva, je to zadosten razlog, da se razglasijo za neveljavne. Razumem, da se SDS na tem področju trudi za izboljšanje.

Enako države z množičnim izseljenstvom določijo za diasporo pravico izvoliti v nekaterih okrožjih na tujem lastne poslance. Tako ima Italija

za diasporo rezerviranih 20 mest, Hrvaška 8, prav tako Poljska in druge države. Slovenija ima dve poslanski mesti za manjšini (manj kot 3.000 Italijanov v Kopru in manj kot 8.000 Madžarov v Lendavi). Za izseljence, med katerimi je verjetno še kakih 200.000 oseb, ki imajo še slovensko državljanstvo, RS ne preskrbi nobenega mandata. Demokratična ustavna pravica za izseljence, voliti in tudi kandidirati, ne obstoji. Nas - v posmeh demokraciji - v državnem zboru ne zastopa nihče. Ostajamo kot pod enoumjem objekt, o katerem odločajo drugi.

Za uspešno povezavo diaspore z domovino morejo veliko napraviti naši konzuli, veleposlaniki. Do teh morajo Slovenci imeti zaupanje, spoštovanje. Politični položaj tak, kakor je, ne more povsem izločiti levice. Vendar je očitno zgrešeno imenovati skoraj vse naše predstavnike iz okvira levičarskih diplomatov. Ti isti ljudje še do leta 1990 niso bili naklonjeni večini izseljencev. Ne samo to, bili so vedno in povsod v pomoč Udbi, da je ta mogla učinkoviteje delovati. Izseljenec s takimi ljudmi preprosto ne more priti do kakega intenzivnega prisrčnega sodelovanja. To nas ne

navdušuje, da bi se vrnilo.

Kot dodatna spodbuda vlade, »naj se izseljenci puste pri miru«, so konzularne tarife RS. Te so v primerjavi z drugimi državami najvišje na svetu. Preprosta overitev podpisa stane 25, potni list 85 dolarjev. Tarifa za potni list v višini 8.500 tolarjev kaže očitveno diskriminacijo med državljanom doma in s tistim iz diaspore.

Poprava krivic. Marsikaj bi se lahko popravilo, celo danes, po petdesetih letih. Za časa enumnja, posebno v prvi fazi, so bili nešteti vrženi iz stanovanj, posebno v Ljubljani. Niti najmanj se ni nihče potrudil, da bi ti ljudje dobili kakšno nadomestilo. Ne vračajo v naravi kmetij beguncev, hiš, ki so bile v lasti družin skozi stoletja. Izgovor, da ne smejo povzročati novih krivic, je nesmisel. Od nekdaj so se ukradene stvari vračale pravemu lastniku. Če je po sredi kak novi lastnik, ki »ni vedel«, da so stvari ukradene, naj se njemu plača odškodnina, ne pa okradencu.

Mnoge krivice grejo na rovaš raznih naših »zastopstev izseljencev«. Pri Slovenski izseljenski matici, ki je igrala takšno žalostno vlogo skozi desetletja, ko ni bila samo v pomoč raznim državnim organom, ampak je to bila partija sama, smo zdaj upali na večjo objektivnost in razumevanje. Prva leta je kazalo dobro, zdaj pa smo spet na starem. V njihovih akcijah oziroma razmerju do dela izseljencev spet čutimo, da nismo pravi. Stali smo na napačnem bregu zgodovine... Večina izseljencev odklanja SIM. Nekatera nova društva, ki delajo med domovino in diasporo, so prav dobra, a ti rednih fondov ne dobe. SIM dobi večino sredstev, četudi ne more napraviti veliko.

Pritožb glede diskriminacije, blokiranja izseljenstva, je veliko. Naj omenim samo še eno, ki več kot jasno kaže načrtno diskriminacijo izseljencev. Gre za komunikacijo. Ta je zanesljivo najpomembnejša za izseljence. Vse domovinske zadeve: državljanstvo, nacionalizacija, pokojnina, vrnitev... se nujno urejajo po pošti. Skorej neverjeten, edinstven na vsem svetu je vladni nalog, da se mora v poslovanju z izseljenci uporabljati navadna pošta. Tako traja menjava pisem z Argentino, Kanado, Avstralijo in ZDA tudi po dva meseca. Še malo hujša klofuta sta izjavi prvakov LDS in ZLSD, ki sta emigrantom preprosto dejala - ostanite zunaj ali se tja vrnite.

Za konec omenim primerjavo razmerja drugih držav do izseljenstva:

V Avstriji poznajo dvojno državljanstvo. Izseljenci volijo na predstavništvih.

Češka. Poznajo dvojno državljanstvo. Izseljenci so posebej vabljeni domov, še posebej poslovneži.

Teh se je vrnilo 6.000, med drugimi lastnik podjetja BATA. Premoženje so prav na hitro vrnilo vsem Čehom in tujcem, izjema so Sudetski Nemci na njihovih območjih.

Baltiške države, Ukrajina. Vabijo izseljence. Sposobne vzamejo v najvišje državne službe celo kot ministre.

Italija. Imajo dolgo izseljensko zgodovino. Na vse načine jih povezujejo v domovino. V tujini imajo svoje kulturne ustanove. Politično angažirajo izseljence. Na konzulatu je izseljenec pravi privilegiranelec, za storitve plača malo ali nič.

Hrvaška. Vse od dneva samostojnosti vabijo celotno izseljenstvo domov. Nekateri povratniki so zasedli ministrska mesta. Veliko diplomatov (Nobilo) so Hrvati potegnili neposredno iz izseljenstva. Volitve v tujini so od prvih volitev naprej organizirane prek predstavništev. Diaspora se odzove. Na posameznih nastopih Tudmana v Avstraliji, Kanadi ga je poslušalo več kot 10.000 ljudi hkrati. Diaspora je kupila RH veleposlaništva v Kanadi, Avstraliji in ZDA! Podpora diaspore domovini je ogromna.

Irsko. Za izseljence povratnike domovina omogoča zdravstveno zavarovanje zastonj, transport zastonj, celo nekaj elektrike in goriva. In še pokojnine iz inozemstva so oproščene davka.

Položaj slovenskega izseljenstva je v smislu povezave z domovino, v smislu stalne vrnitve šibak. Statistika, da se je slovenskim oblastem od 200.000 izseljencev naših državljanov po moji zadnji informaciji prijavilo samo 20.000, pove vse. Niti denacionalizacija niti certifikati nas niso zbudili. Ostajamo folklor, turisti in nič več, točno po načrtu »organizacije«.

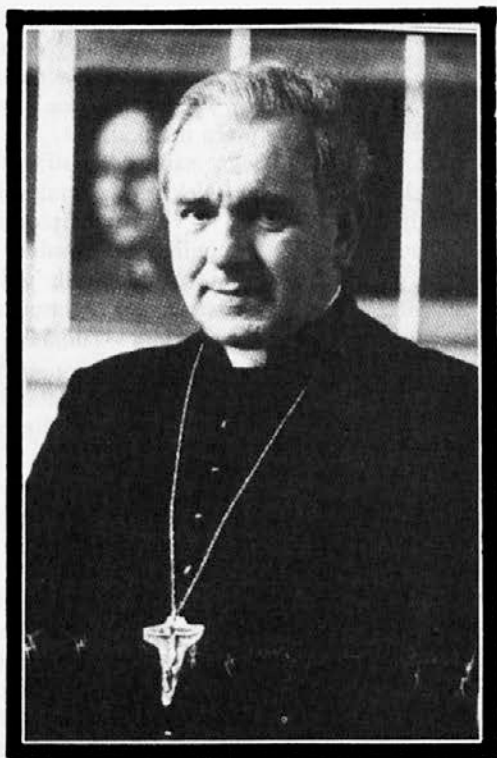
Naj gledam še toliko optimistično, ne morem mimo dejstva, da smo lep del, mogoče večji del našega izseljenstva v teh šestih letih izgubili. To, česar ni mogel napraviti komunizem, je uspelo skoraj v polni meri strankam, ki delujejo pod novimi imeni. Oton Župančič bi zapisal: vzela nam jih je nova »svoboda«.

Kaj nam ostane? Nekaj bi se še dalo rešiti. Rešiti mislim v smislu stalne vrnitve ali vsaj intenzivne povezave z domovino. Kako bi mogli to ustvariti? Načina sta dva, celovita sprememba duha pri starih silah, te so nam bile več kot 50 let nenaklonjene, ali prodor novih političnih sil.

DR. PETER URBANC

"BIL JE PRELOMNICA V ZGODOVINI TRŽAŠKE CERKVE"

OD srede, 28. avgusta, počiva škof LOVRENC BELLOMI v grobnici tržaške stolnice. Od njega se je na veličastnem pogrebu poslovila velika množica Tržčanov.

Tržaški Slovenci smo se v velikem številu od njega poslovili v ponedeljek 26. avgusta, z občuteno mašo v stolnici sv. Justa. Obred, pri katerem so sodelovali tržaški slovenski duhovniki, skavtjinje in skavti, narodne noše in pevci, je vodil dosedanji škofov vikar za tržaške Slovence msgr. Franc Vončina. Prisoten je bil tudi koprski škof Metod Pirih.

Msgr. Vončina se je v svoji pridigi spomnil pokojnega škofa tudi s temi besedami: "Ko je prišel k nam iz svoje Verone, je hotel najti stik s celotno stvarnostjo naše družbe, naše škofije, našega mesta. Želel je postati vsem vse. Hotel je razumeti vsakega človeka, se srečati z njim iz oči v oči. Tako se je zavedal, da bo razumel našega človeka le, če se bo naučil našega jezika. (...)

Pokojni tržaški škof LOVRENC BELLOMI je bil rojen v Veroni dne 3. januarja 1929. – V duhovnika je bil posvečen 8. julija 1951. – Prva tri leta je služboval v kraju Peschiera del Garda in v Veroni. – Nato je prevzel službo škofijskega tajnika naprej v Veroni, potem v Livornu in v Gorici. – Petnajst let je bil ravnatelj srednje šole Don Mazza, obenem pa župnik in veroučitelj. – Od leta 1971 do 1977 je bil generalni prokurator katoliške univerze presv. Srca Jezusovega v Milanu. – Dne 17. oktobra 1977 je bil imenovan za tržaškega škofa ter je 27. novembra v Veroni s posvetitvijo prejel škofovsko oblast. – Tržaško škofijsko stolico sv. Justa je prevzel 8. decembra istega leta. Skrbno je vodil tržaške vernike brez razlike narodnosti do svoje smrti dne 23. avgusta letos.

Preživeti je hotel počitnice v Sloveniji, da bi bolje razumel našo kulturo, naše navade in našo zgodovino. Meja ga ni ločila, ne državna ne jezikovna in niti ideološka. Pripravljen je bil pogovarjati se z vsakim, razumeti je želel vsakega človeka, biti koristen vsem."

O rajnem škofu smo se pogovarjali tudi s predsednikom Slovenske prosvete Marijem Maverjem, z odvetnikom Petrom Močnikom, ki je bil več let tajnik škofijskega pastoralnega sveta, in s slovensko predstavnico v škofijski komisiji za mladinsko pastoralo Giorgino Pisani.

Marij Maver: "Pokojnega škofa Bellomija se spominjam izredno dobro. Nanj imam tudi zelo lepe spomine. Ko je prišel v Trst, me je presenetil s svojo slovensščino. Presenetil me je tudi s svojo veliko širino, preprostostjo, z veliko srčno dobroto in razumnostjo. Večkrat sem ga srečaval v našem društvu in na Dragi, ko je predaval. To je bil človek izrednega znanja. Ni se spuščal v malenkosti, zanj so bili važni samo pogledi naprej in bistvene stvari. Z njim smo Slovenci izgubili velikega prijatelja, velikega človeka in velikega kristjana. V tem me potrjuje tudi dejstvo, da si moral v nedeljo dolgo čakati v vrsti, da si ga lahko pokropil. Zares, upam si reči, da je bil to svetniški človek."

Peter Močnik: "Škof Bellomi je bil po mojem

prelomnica v zgodovini tržaške Cerkve. Z njim sem dvanajst let sodeloval v škofijskem svetu, zadnjih pet let kot tajnik; zato sva bila v tesnem stiku. Bil je izredno kulturno dobro pripravljen. Bil je tudi pripravljen sprejemati vse razne odtenke tržaškega življenja. Zato je bil tudi pripravljen toliko bolj sprejemati Slovence. Zanj smo namreč bili šibak člen; kar pa je imel za šibko, je bilo zanj vredno zaščite in pozornosti. Zato smo z njim, tudi če smo si kdaj kaj rekli, vedno našli pozitivno izhodišče ob težavah, ki so nastajale, tako da smo lahko tudi ovrednotili prisotnost vseh komponentov v tržaški škofiji."

Giorgina Pisani: "Škof je stalno spremljal delo komisije in se zanimal za njegov potek. Prišel nas je večkrat obiskat in je tudi posegel. Njegova želja, ki je nismo še uspeli uresničiti, je bila, da bi imeli v Trstu skupno zborovanje ne samo verujoče, ampak tudi neverujoče mladine. Čutil je namreč tesnobo, ki je prisotna v mladih, to, da ima mladina velik potencial, a da je zapuščena. V škofu Bellomiju sem videla posebljeno edinost. Lahko rečemo, da sta se v teh letih njegovega škofovanja v Trstu slovenska in italijanska mladina veliko zblížali. V spominu mi bo ostal njegov poseg na svetovnem mladinskem dnevu in na binkoštnem bedanju, ko je rekel: "Vsi ste moji otroci!" Kar pa nas je

maloštevilne Slovence, ki smo bili tam prisotni, presenetilo, je bilo to, da je takrat škof molil očenaš pol v italijanščini in pol v slovenščini. Čutil je z nami. Tudi takrat, ko je čutil, da se bliža koncu, je vztrajal, da bi bil z nami, z mladimi. Trdno si je želel nastopiti in maševati na srečanju animatorjev mladinskih skupin, ki bo 14. in 15. septembra."

Gornjemu članku Ivana Žerjala v goriškem Novem Glasu naj dodamo, da je prerana smrt škofa Bellomija pretresla tudi avstralske Slovence, zlasti bivše vernike tržaške škofije. Melbournski Slovenci se še dobro spominjamo prijaznega srečanja s pokojnikom, ko se je leta 1987 med obiskom Tržčanov in naseljencev iz Julijske Krajine oglasil tudi pri nas. V cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew je imel 18. julija mašo in pridigo, vse v slovenščini. Pridigo, v kateri nas je spodbujal, naj ohranimo svojo narodno in versko dediščino, smo objavili kot uvodnik v avgustovi številki 1987 MISLI.

Naj pokojnemu tržaškemu nadpastirju, kristjanu velikega srca, ki je kot oče objemal brez razlike italijanske in slovenske vernike, Bog podeli zasluženo plačilo miru in večne sreče! Mestu Trstu pa želimo, da bi stopal naslednik škofa Bellomija po njegovih stopinjah, v blagor celotnega božjega ljudstva.

Tržaški škof Bellomi je pred sveto mašo v slovenski cerkvi v Kew (18. julija 1987) sprejel v pozdrav slovenski šopek rdečih nageljev.

Molite zame,
za tržaško
škofijo;
za diakonijske
in rednijske
poklice
med Slovenci.
vdani
+ Lorenz
Bellomi
škof iz Trsta

/ Iz pokojnikovega
pisma zahvale za
sprejem v Melbournu /

Obram

OBRAM čaka sina.

Najstarejšega. Volbenka.

Vsa vas to ve. V tovarno se je udingal. Naveličal se je hribu in dolge poti do fare in železnice. Kar v glavo mu je planila blodna misel in ga držala kakor na vrvi.

Kakšno je bilo tisti dan! V začetku je Obram prosil in rotil. Volbenk je komaj poslušal.

"Zemlja ni prava, povsod sam hrib. Kaj naj se ubijam po teh zaplatah? Do smrti bi si ne opomogel. Kruh je odmerjen, krompir prešet. Nikoli ni preveč, pa naj bo letina še taka. Nekaj jerbasov češenj in jabolko prodamo, to je vse."

Obram je zrasel.

"Fant, pa ješ vsaj svoj kruh, ki si ga sam vsadil. Krompirja nisi še stradal - in za praznik si imel pogačo. Pozimi je bilo suho meso večkrat na mizi. - Ni to res?"

"Ne bom rekel, da ni. Pa mi povejte, ali je pri nas sploh kaj počitka? Od prve zore do trde noči garaj, vso pomlad, celo poletje do jeseni, prav tja do snega. In ko sneg nakosmata, nas zapahne od vseh strani, da vidimo samo v zrak. Vso zimo smo v samih gazeh."

Trdo postavlja Volbenk besede. Ne misli se vdati.

Obram čuti, da je fant v sebi že odločen. Z govorjenjem mu raste jezca.

"Počitka res ni veliko, toda sreče je dovolj. Do

le-sem še ni prišel mestni hudič, ki nam je že tri speljal iz tega gnezda. Vorenc je umrl za grdo boleznijo. Peklajev Matija se je zapil in izgubil. Mežnarčkov pa je od stradanja zašel v jetiko. Vse si poznal in ti si četrti."

Obramu se trese glas.

Volbenk zamahne z roko.

"Dela sem navajen in poštene ljudi povsod obrajtajo!"

Zdaj šele Obram zraste.

"Ne poštenjaki, barabe imajo prva mesta. Kdor ima ubov hrbet, ta napreduje. Volbenk, v grapi si zrasel in če prej ne, na starost se boš vrnil v grapo, morda občini v breme in mojim kostem v sramoto."

Pod strop je zrasel Obram in dvignil roke.

"Tako ti povem: ne zapiram ti vrat, vsak dan te bodo čakala, podnevi in ponoči. Niti v nočeh ne bom potegnil zapaha prek njih. Vsako uro bi lahko prišel..."

Še pred košnjo je Volbenk odšel. Obram je zjutraj zgodaj vstal. Samo da ne bi bil pri slovesu. V gmajno se je zaril, sedel na štor in glasno zavekal.

Tako odhaja njegova kri v mesto, v to prekleto gnezdo, brezno mladih ljudi. Petkrat v življenju je bil Obram v njem, pa vselej je pljunil, ko je prišel med polja.

Zdaj mu sin sili med zidove, za katerimi stoje dimniki in ropotajo stroji.

Kakor pijan je zvečer odtaval domov. Nič ni jedel, naravnost v čumnato je zavil in legel. Kakor da misli umreti. Še je povsod dišalo po Volbenku,

Po slovenski kmečki hiši se je tožilo Prešernu in se toži danes še marsikomu v izseljenstvu

po najstarejšem Obramu, ki hoče zatajiti zemljo.

Še v sanjah je prosil Obram, a Volbenk trmast odhaja.

Hudič ga je obsedel.

Obram čaka. Zadnji lega, da kdo ne zapahne vrat. Da bo mogel vstopiti Volbenk, če morda pride ponoči, nas skrivaj.

Jesen je, a Volbenka ni. Trikrat je pisal. Dvakrat je Obram odprl pismo, dvakrat je šel v gmajno vekat.

"Tu je lepše, oče. Svoje ure napravim in sem - gospod."

Tretje pismo je zapečaten vrgel v peč. Torej gospod hoče biti. Iz grape doma, bi rad jedel bel kruh. Več mu je za mesto, kakor za zemljo."

Vendar Obram čaka.

Po snegu diši od Kriške gore, a Obram še čaka. Peč je zakurjena, v čumnati pa je gašperček. Da bo

Volbenk lahko zakuril, če pride...

Ko pade prvi sneg, Obram obupuje. Če Volbenka ne bo do prvih zametov, ga letos ne bo.

Kadar otroci ne vidijo, stopi na prag, zasloni oči in gleda po belini. Nikogar ni.

"Pa se vendar v resnici ni zavrgel," veka v sebi Obram.

V svojo kri veruje, kakor v sveto pismo. Prišla bo ura, ko bo Volbenk odprl vrata, sedel za mizo in tiho spregovoril:

"Oče, prav ste imeli."

Tega hipa čaka Obram.

Čuti, da ga bo dočakal, kajti Volbenk ne piše več.

Morda na pomlad, ko bo grapa zelena in bodo bregovi svetli od rož kot večerno nebo.

Tedaj je grapa močna, kakor deključ, ki se mu zbudi mlada kri.

KAREL MAUSER

Stalinov govor

V tajnih sovjetskih arhivih so odkrili Stalinov govor, ki ga je imel pred Politbirojem dne 19. avgusta 1939, malo pred pričetkom druge svetovne vojne. Po raznih časopisnih poročilih v začetku letošnjega avgusta je Stalin dejal:

"Problem vojske ali miru je za nas sedaj prišel v kritično fazo. Če se sporazumemo s Francijo in Veliko Britanijo, Nemčija ne bo napadla Poljske in bo prisiljena v nekako sožitje z zahodom. Na ta način vojske ne bo, kar pa lahko postane nevarno za nas."

Če pa bo Sovjetska zveza sprejela nemške predloge in podpisala nenapadalni pakt z Berlinom, bodo Nemci gotovo napadli Poljsko. V tem primeru pa bi bili Francija in Velika Britanija prisiljeni vmešati se v vojno. "Gotovo bo tedaj velika negotovost in zmešnjava v zahodni Evropi. Naše perspektive, da ostanemo izven vojne, bodo velike. Tako bomo lahko počakali na primeren trenutek za vstop vanjo."

Stalin je priznal, da kot so lahko ugotovili v preteklih letih, komunizem ne more prevzeti oblasti v zahodni Evropi, če vlada mir. "Diktatura stranke je samo možna kot posledica vojne. Zato moramo sprejeti nemške predloge in vljudno prositi anglo-francosko misijo, da se vrne domov... Prva prednost, ki jo bomo dobili, bo uničenje Poljske... in proste roke v baltskih

državah." Od Nemcev bi poleg tega dobili proste roke v Romuniji, Bolgariji in Madžarski, le za Jugoslavijo da še ni jasno.

Morebitni nemški poraz v vojni bi gotovo pripeljal v njeno sovjetizacijo in bi ne bil nevaren. "Zato pa je naloga vodstva vzpodbujati Nemčijo, da se vojskuje z zahodnimi silami čim dalj časa je mogoče." Sovjetska zveza bi morala ostati nevtralna in počakati na pravi trenutek. Medtem bi morala širiti komunistično propagando v Franciji, kajti če bi se njena vojska sesula, bi bilo lažje doseči, da bi se Nemčija sovjetizirala in za njo pozneje še Francija.

Stalin je dejal, "da se izvedejo ti načrti, je potrebno, da traja vojna čim dalj." Vse komunistične stranke v Evropi in na Balkanu (!) bodo vprežene v to politiko.

Če pa bi slučajno zmagala Nemčija, bi težko obvladala Francijo, Anglijo in ostale ogromne

teritorije, Sovjetska zveza pa bi lahko podtalno agitirala med zasedenimi narodi in pripravljala svetovno revolucijo.

"Tovariši! V korist Sovjetske zveze je, da se prične vojna med nemškim rajhom in anglo-francoskim blokom. Moramo storiti vse, da dosežemo, da ta vojna traja dolgo časa in se tako obe strani med seboj čim več izrabita."

Kot je pokazala zgodovina, je bil Stalinov predlog sprejet: štiri dni pozneje je nemški zunanji minister Ribbentrop podpisal z Molotovom v Moskvi nenapadalni pakt.

Ta dokument je zelo zanimiv za poznanje svetovne zgodovine, kjer lahko ugotovimo, kako sta Sovjetska zveza in komunizem že dalj časa pripravljala svetovno revolucijo. V ta namen sta uporabila vsa sredstva, tudi vojno, da dosežeta svoj cilj - ne glede na trpljenje in žrtve, ki bi jih vojna prinesla. Sicer pa od tirana kot je bil Stalin, in mrzlega načrtovalca revolucije Lenina, ki sta pospravila v grob več desetih milijonov nedolžnih žrtev direktno in še več indirektno, kaj drugega ni bilo pričakovati.

Posebno vrednost pa ima ta dokument tudi za nas Slovence in za razumevanje stališča in delovanja slovenske Komunistične partije.

Najprej je jasno, da je bil komunistični načrt,

doseči oblast partije med vojno z revolucijo, že od vsega početka pripravljen in preštudiran.

Potem je jasno, zakaj so bili v začetku komunisti na strani Hitlerja, zakaj so ustanovili takoimenovano Antiimperialistično fronto (kot se je imenovala ob ustanovitvi kasnejša Osvobodilna fronta. Op.ur.). Saj je bil pakt Stalin - Hitler v glavnem podpisan, kot se vidi iz tega dokumenta, da se zahod in rajh v vojni medsebojno izničita in je tako komunizmu pot do oblasti odprta.

Jasno je, da je bilo vse delovanje naše slovenske (jugoslovanske) Komunistične partije usmerjeno v korist Sovjetske zveze in njenih geostrateških in ideoloških komunističnih namenov ter jim za narod ni bilo mar.

Še to: slovenski komunisti še sedaj očitajo protikomunistom, da niso takoj stopili v boj proti Hitlerju, ampak da so čakali na "pravi trenutek"... Sami pa so delali isto in so tudi čakali nanj. Seveda pa je bil njihov "pravi" trenutek - "pravi" le za Sovjetsko zvezo in komunizem.

Počasi se odkrivajo novi viri in novi dokumenti. Tako se podoba resnične zgodovine ter vzroki revolucije in naše tragedije počasi jasni. Čakamo še na druga odkritja, predvsem iz Slovenije in partijskih dokumentov, da bo tudi prikaz slovenske zgodovine končno pravičen.

TD (Svobodna Slovenija)

TRIGLAVSKI KOČI

Visoko stavi gnezdo ptica siva,
sokolje gnezdo vrh pečine bele,
da sokoliče mlade in vesele
pred tata drzno roko varno skriva.

Iz gnezda rod sokolji razmotriva
svoj dom: gorovja glave osivele.
Po njih zahrepene peroti smeje,
razpne jih drzno in prostost uživa.

Sokolje gnezdo si — Triglavsko koča:
zavetje varno v s a k e m u t i b o d i !
Z a r o d s l o v e n s k i v e č s e t i n a r o č a :

Razkaži rodu zemljo nam odtodi,
da vname zanjo se mu želja vroča,
da zanjo se bori, kjerkoli hodi.

FRANC S. FINŽGAR

Prvotna Triglavsko koča
na Kredarici / 2515m /

Danes je na njenem mestu
mogočni Triglavski dom

Tokrat sta bila v knjigo novokrščencev vpisana **Henry William Van de Laak** in **Mia Angelique Van de Laak**. Dečka sta h krstu prinesla starša **Pierre Simon Van de Laak** in **Jacquiline Maria**, rojena **Ferencken**, deklico pa **Adriaan Edward Van de Laak** in **Colleen Marree**, rojena **McNamara**. Henry in Mia sta bratranec in sestrična, po stari mami **Heleni** pa imata slovenske korenine. Krščena sta bila v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra 1996. Iskrene čestitke staršem, novokrščenca pa naj spremlja božji blagoslov.

Novoporočenim parom sta se že pred meseci pridružila **John Janez Golja** in **Deonetta Tromp**. Poročila sta se 30. marca 1996 v cerkvi sv. **Brendana**, Lakes Entrance. Janez se je rodil v družini **Lojzeta Golje** in **Marije**, rojene **Mukavec**. Družina živi v **Newborough** v **Gippslandu**. **Deonetta** izhaja iz **holandske družine**.

Dne 24. avgusta 1996 sta se v naši slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda poročila **Andrew Macdonald Steele** in **Jožica Anna Šerek**. Jožica se je rodila v **Argentini** v družini **Eligija Šereka** in **Emilije**, rojene **Košir**.

V cerkvi apostolov **Petra** in **Pavla** v **South Melbourne** sta se 31. avgusta poročila **Mario Marjan Car** in **Julianne McDonald**. Mario se je rodil v **Ljubljani** v družini **Josipa Cara** in **Kristine**, rojene **Kuhelj**.

Vsem trem zakonskim parom iskreno čestitamo z željo, da bi vztrajali na začetni poti.

Dne, 8. avgusta 1996 je v **Bethlehem Hospitalu** v **Caulfieldu** umrl **RINO STARC**. V bolnici je bil dobra dva tedna, prejel je zakramente in se pripravil za odhod v večnost. Pred štirimi leti je zbolel za tuberkulozo, pred dvema letoma pa ga je napadel še rak. Pokojni Rino je bil rojen 1. maja 1937 v **Kubedu** v **Slovenski Istri**. V **Avstralijo** je prišel preko **italjanskih taborišč** okoli leta 1958. Za njim je prišla njegova življenjska družica **Olga Grdina** iz **Movraža**, s katero se je poročil *by proxy* v **Izoli**, v **Avstraliji** pa cerkveno v **kapeli Baragovega doma** v **Kewju** v **aprilu 1962**. Rodili so se jima štirje otroci: **Oriana**, **Walter**, **Robert** in **Sonja**. Rino je bil **kamnosek**. Za njim sta to delo prevzela sinova. **Robert** je lepo obnovil naše skupne grobove na **Keilorju**. Živel so v **Craigieburnu**, drugi dom pa so si uredili ob obali v **Rye**. Tako je bila pogrebna maša za pokojnega **Rina** 13. avgusta v **podružnični cerkvi** v **Rye**, po maši so ga pokopali na **tamkajšnje pokopališče**. Pokojni ima še eno sestro v **Kubedu**, enega brata v **Sežani** in enega v **Švici**.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home

11 – 15 A Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

V petek, 16. avgusta 1996, je v svojem stanovanju v **West Footscrayu** umrl **LEOPOLD KIRN**. Rodil se je leta 1934 v družini **Antona Kirna** in **Pavle**, rojene **Tonc** v **Čelju** na **Primorskem**. V **Avstralijo** je prišel iz **Trsta** leta 1953. V **Melbournu** ima še brata **Ivana** in sestro **Marijo**, doma pa dve sestri. Rožni venec za pokojnega smo imeli 21. avgusta zvečer v naši cerkvi, naslednji dan po pogrebni maši pa smo ga pospremili do **krematorija** v **North Altoni**, kjer je bil upepeljen. Žara z njegovimi posmrtnimi ostanki je bila pokopana na naših skupnih grobovih na **Keilorju** 11. septembra 1996.

V ponedeljek, 19. avgusta, je **Bog** iznenada poklical k sebi **IVANA** in **JOŽO HANŽELIČ**. Življenje sta izgubila v prometni nesreči pri kraju **Eumundi** na **Sunshine Coast** v **Queenslandu**. Pokojni **Ivan** je bil rojen 16. decembra 1936 v **Ormožu**. Žena **Joža**, rojena **Kovačič** dne 1. januarja 1943, je bila doma iz **Podčetrčka**. V **Avstralijo** je prišla leta 1964, **Ivan** pa leto dni kasneje. Tukaj sta se poročila in si v **Ferny Creeku** uredila dom z vrtnarijo. Vrtnarijo sta imela tudi v **Queenslandu**, kjer sta občasno živela. V zakonu sta se jima rodili hčerki **Nataša** in **Metka**. Zadnje slovo od pokojnih je bilo v **kapeli** pogrebnega zavoda **Le Pine** v

Učenci
Slomškove
šole v Kew
s svojo
igrico
o miškah
na naši
Očetovski
proslavi

Ferntree Gully 24. avgusta. Trupli Ivana in Jože sta bili upepeljeni.

Pokojne vam priporočamo v molitev, vsem domačim pa izrekamo sožalje.

Na praznik **Marijinega vnebovzjetja** se nas je pri večerni maši zbralo kar lepo število, kar kaže na to, da nam ta praznik la nekaj pomeni. Med mašo smo se s posebno molitvijo posvetili Mariji in izročili v njeno varstvo, po maši pa zapeli litanije Matere božje.

Dan po velikem šmarnu smo v Melbourne doživeli izredno slovesnost: ker se je dosedanji nadškof Francis Little zaradi zdravja odpovedal službi, je bil za novega nadškofa slovesno umeščen dosedanji pomožni škof **George Pell**. Za slovesnost so izbrali Royal Exhibition Building v Carltonu, ker je stolnica sv. Patrika zaradi obnovitvenih popravil notranjosti zaprta. Razstavni prostor so preuredili v veličastno katedralo. Nad trideset škofov, več sto duhovnikov, predstavniki oblasti, sodniki v svojih plaščih in z belimi lasuljami, profesorski zbori univerz v uniformah, razne bratovščine in kakih osem tisoč zbranih vernikov... tega ne doživiš vsak dan.

V nagovoru med mašo je novi nadškof poudaril, da bo posebno skrb posvečal priseljencem. In kljub krizi duhovniških poklicev ne bo pustil župnij brez duhovnikov. Če bo treba, jih bo povabil od drugod. Dotaknil se je tudi moralnih vprašanj našega časa.

Te slovensosti sva se udeležila tudi midva s p. Bazilijem in kar nekaj naših rojakov je bilo zraven.

Da resno želi upoštevati etične skupnosti vernikov, je novi nadškof kmalu po umestitvi

pokazal s tem, da je med svoje svetovalce povabil tudi emigrantskega duhovnika.

Prvo nedeljo v septembru smo praznovali **dan očetov**. Po deseti maši smo se zbrali v cerkveni dvorani. Otroci Slomškove šole z učiteljicama Veroniko in Mary so pripravili igrico o miškah. Maš, ki tako rad sedi v kopalni kadi, je porinil prst v pipo in ga ni mogel več izvleči. Po dolgem času je miškam, ki so prišle na pomoč, le uspelo rešiti Maša. Marko Cek je priskrbel pravo banjo s pipo. Nastopilo je še nekaj mladih, za konec pa sta sestri Marija in Zorka zapeli venček narodnih. Sledila je pogostitev, Štirje očetje pa so bili izžrebani za dobitke, ki jih je pripravilo Društvo sv. Eme. Hvala vsem, ki ste pri prireditvi kakorkoli sodelovali, posebna zahvala velja gospodinjam, ki so prinesle dobrote za naše skupne mize.

Zadnjo nedeljo v septembru bo pri deseti maši **prvo sveto obhajilo**. Letos imamo le tri prvoobhajance. Od začetka šolskega leta so prihajali k verouku in spoznavali osnovne resnice o Bogu, Jezusovo življenje, sveto mašo in zakrament spovedi, se učili molitvic... Prav je, da jim stojimo ob strani z našo molitvijo.

Prihodnji mesec je tudi **maša narodov**. Ta bo v nedeljo, 20. oktobra ob pol treh popoldne. Ker stolnico sv. Patrika obnavljajo, bo maša v cerkvi sv. Ignacija v Richmondu (Church St.). Tokrat naša slovenska skupnost sodeluje pri prinašanju darov in pri molitvi rožnega venca pred mašo. Kot ponavadi, bomo tudi letos sodelovali pri procesiji z našimi banderi in narodnimi nošami.

Mladiski koncert v priredbi slovenskih verskih središč, že dvaindvajseti po vrsti let, se hitro bliža. Bo 5. oktobra ob šestih zvečer na Planici (Springvale). Prijavnice za nastop na koncertu že prihajajo. Tako bodo na prireditvi sodelovali mladi iz Adelaide, Canberre, Sydneya in iz domačega Melbournea. Za naslov koncerta smo si izbrali papeževe besede mladim v Postojni: **Korajža velja**. Naslednji dan, na Frančiškovo nedeljo, se bomo zbrali k deseti maši v naši domači cerkvi in skušali podoživeti papeževo srečanje z mladimi. Na koncert in tudi k nedeljski maši ste vsi prav lepo povabljeni.

Naj omenim, da bomo imeli na koncertu tudi srečolov z lepimi dobitki.

Med najlepšimi molitvami, ki je znana po vsem svetu, je poleg očenaša zdravamarija. To molitev lahko molimo nešteto krat, ne da bi se utrudili. Če jo molimo s premislekom, nam pove vsakič nekaj novega. Je izraz ljubezni in zaupanja do Marije, ki nas posluša.

Preprosti ljudje so že od nekdaj izkazovali spoštovanje in ljubezen do Marije tudi s tem, da so krasili njen kip z rožami, včasih spleti venec in rož (vrtnic) in ji ga dali na glavo. Rože in molitev so izraz spoštovanja in čiščenja.

Sveti Dominik si je prizadeval, da bi se molitev k Mariji čimbolj razširila. V njegovem času se je izoblikovala molitev, ki ji danes pravimo **rožni venec**. Bila je nadvse prikladna za preproste ljudi, ki niso znali brati in jim svetopisemski psalmi tako niso bili dostopni. Namesto 150 psalmov so molili

ravno toliko zdravamarij. Za preštevanje pa so se posluževali kroglic, ki so si jih nataknili na vrstico in to petkrat po deseti. Ker nam ta priprava pomaga pri molitvi, so ji včasih pri nas rekli tudi **molek**. Med posameznimi desetkami so pridigarji seznanjali množico o dogodkih iz Jezusovega in Marijinega življenja. Tako smo dobili veseli, žalostni in častitljivi del rožnega venca, pa še nekaj drugih, n.pr. serafinski (frančiškanski) rožni venec.

Sodobni duhovni pisatelj Romano Guardini pravi o rožnem vencu tudi tole: *Za rožni venec je potrebna živa vera, predvsem pa sposobnost, da utihnemo in se ob stvari pomudimo. Moliti ga je treba počasi in s premislekom. Kadar nimaš časa, da zmoliš vsega, vzemi le en del. Bolje en del dobro, kot vse slabo.*

Komur je postal rožni venec domač, temu bo kakor spokojna, skrita dežela, kamor se bo odpravil in se umiril, ali kapela, katere vrata so vedno odprta, da lahko tam odlaga, kar doživlja.

Mesec oktober je posvečen molitvi rožnega venca. Zakaj se ne bi v tem mesecu bolj potrudili, da ta molitev postane del našega dneva!

V zadnji številki Misli ste lahko brali, da delamo novo kopalnico. Stanko in Zora Kirn sta položila še ploščice in tako končala z delom. Štefan Cek je pobelil notranjost in vse ostalo, sin Marko pa je napravil še omaro. In tako je delo gotovo. Društvo sv. Eme je poravnalo nekatere račune. Bog povrni vsem za vse.

P. TONE

Pevski zbor
IGNACIJ
HLADNIK
iz Tržiča,
ki je bil
nedavno
med nami
in je pel
na vseh
slovenskih
verskih
središčih.

IZPOD TRIGLAVA

VELIKI ŠMARĚN, praznik Marijinega vnebovzjetja 15. avgusta, je letos pokazal, da smo Slovenci še Marijino ljudstvo. Vseh 412 Marijinih svetišč po slovenski zemlji je imelo ta dan dosti obiskovalcev. Še večje množice so se zgrnile na Brezje, Ptujsko in Sveto goro, v Novo Štífto in Turnišče. Na osrednjih božjih poteh so bogoslužje vodili škofje. Vsaj na štiridesetih krajih so imeli posebne slovesnosti: procesijo z Najsvetejšim, procesijo z lučkami, pete litanije, blagoslov cvetja in zdravnih zelišč... Povsod so obnovili tudi posvetitev Materi božji. Slovenski narod se tako dostojno pripravlja, da stopi z Marijo v tretje tisočletje.

V DRUŽINI sem v rubriki Mimogrede bral tudi tole: Gospod zunanji minister: pred tedni me je obiskal star znanec iz Londona (Anglež). Teden dni je bil v Sloveniji, pa sem ga vozil naokoli, poskušal mu vsaj malo razkazati Slovenijo.

V Kopru mu je vzbudilo pozornost, da so imena vseh ulic pa trgovin itd. tudi v italijanščini. Vprašal me je, koliko je Italijanov v Kopru. Nisem vedel, pa sem se zanimal tako na občini kakor tudi pri nekem policistu. Na občini sem zvedel, da okoli 3000, od policista pa da 2000. No, ko sva dan

kasneje s kolegom bila v Gorici (znanec ve, da tam živijo tudi Slovenci) in ni videl niti enega slovenskega napisa (razen, oprostite, KMEČKA BANKA), pa sem mu potem še povedal, da je v Gorici 6000 do 8000 Slovencev, me je vprašal, kako torej mi urejamo "vprašanje reciprocitete", kar se dvojezičnosti tiče. Nisem vedel, kaj odgovoriti, sklenil sem pa, da Vam pišem pa Vas vprašam, ali nas imajo Italijani za bedake, ali pa sami to hočemo biti. Vdani... (S.P.)

120 LET MINEVA LETOS, odkar je na griču blizu župnijske cerkve sv. Miklavža pri Ormožu kot četrti otrok Tomažičeve družine privekal na svet četrti naslednik svetniškega škofa Antona Martina Slomška na mariborskem škofijskem sedežu. To je bil **dr. Ivan Jožef Tomažič**. Ob tej obletnici so se mu rojaki želeli oddolžiti za njegovo življenjsko delo. V farni cerkvi so vzdali spominsko ploščo in pred cerkvijo postavili doprni kip svojemu zaslužnemu rojaku. Oboje je 11. avgusta blagoslovil mariborski škof dr. Franc Kramberger.

Škof Tomažič je bil začetnik procesa za Slomškovo beatifikacijo.

OB PARTIZANSKEM NAPADU v maju 1944 na Žužemberk se je župna cerkev sv. Mohorja in Fortunata spremenila v kup razvalin. To "lepotico iz 18. stoletja" je popolnoma uničil ogenj z vso notranjo opremo vred. Kakor po čudežu pa se ogenj ni prijel lesenega Marijinega kipa. Marijo so farani potem rešili iz še gorečih ruševin. Cerkev je ostala v razvalinah vse do konca enoumja, zdaj pa se je dvignila iz njih ter spet zbira farane pod svoje oboke. Po 52 letih se je končno tudi Marijin kip vrnil na svoje nekdanje mesto. Na Rokovo nedeljo, 18. avgusta, so ga prenesli iz podružnične cerkve sv. Roka, kjer je našel zatočišče, nazaj v obnovljeno farno cerkev. Slovesnost je vodil škof Alojz Uran, zbralo pa se je okrog trideset duhovnikov in nepregledna množica Marijinih častilcev s pevci, godbo, gasilci in narodnimi nošami. Žužemberško Marijo so na kilometer dolgi poti pozdravljali zvonovi in s cvetjem ter svečami ozaljšana okna sleherne hiše, mimo katere je šla procesija. Veselje ob snidenju pa so najlepše razodevale molitve, pesmi in prošnje vernega ljudstva, ki je dolga leta doživljalo nešteto krivic in ponižanj, pa je v zvestobi Mariji le dočakalo dan njene vrnitve.

ZNANO JE, da ima naše primorsko zamejstvo močno organizacijo, ki se trudi ohranjati slovensko mladino versko in narodno. Letos je Slovenska

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

zamejska skavtska organizacija za svoje najmlajše člane priredila tabor v Selah pri Borovljah na Koroškem. Udeležilo se ga je 45 volčičev in veveric ter 14 članov vodstva, ki so skrbeli, da se nihče udeležencev ni dolgočasil. Večina otrok je tokrat prvič slišala zgodbo o kralju Matjažu, ki spi pod goro Peco in čaka čas, ko se bo s svojo vojsko oddolžil sovražniku. Tabor se je uspešno končal 11. avgusta, mladi taborniki pa so se vrnili v tržaško zatočnost, ki da slovenskim pljučam komaj dihati.

O POSTAVITVI KRIŽA na Škrlatici, kjer so starega po vojni nasilno odstranili neznan storilci, so Misli že poročale. Novi križ, visok 5.40 m, je prav takšen, kot je bil prejšnji. K poročilu bi zdaj dodal še to, da je znano, kam v prepad so takrat vrgli ostanke prvega križa. Ob postavitvi novega so planinci napravili sklep, da bodo ostanke starega za vsako ceno dvignili iz groba pozabe. Shranili jih bodo, najbrž v Aljaževi stalni razstavi v Dovjem. Tam bo razbiti križ obiskovalcem pričal o veri neprijazni povojni dobi in o prostaškem dejanju neprijateljev božjega znamenja.

TUDI NA BRANI v Kamniških alпах že od lanskega 14. oktobra ponovno stoji križ - nadomestek za prvega, ustoličenega 14. oktobra 1934 in odstranjenega po vojni. Letos 17. avgusta ga je blagoslovil župnik Tone Berčan ob navzočnosti štirih duhovnikov in tristoglave množice. Križ stoji v spomin vsem pokojnim planincem, lovcem, pastirjem, gorskim reševalcem, oskrbnikom doline Kamniške Bistrice in ljubiteljem kamniškega gorskega kraljestva. Postavili so ga domačini iz župnije Stranje.

PETI BOGOSLUŽNI SHOD pri obnovljeni kapeli Triglavske Matere božje na Kredarici pa je bil letos 21. avgusta. S škofom Alojzom Uranom je somaševalo še štirideset duhovnikov, planink in planincev pa se je zbralo kar nad dva tisoč. Navzoče je ob začetku maše pozdravil radovljiški dekan Martin Erklavec in se zahvalil kmetu ter umetniku-samouku Rudiju Dolžanu z Brega pri Žirovnici. Ta je za kapelo naredil lesene reliefe sv. Jožefa, apostola Jakoba starejšega, sv. Bernarda Menthonskega in sv. Frančiška Asiškega. Sv. Jožef je zavetnik družin, mož, rokodelcev in obrtnikov, sv. Jakob romarjev ih popotnikov, sv. Bernard gornikov in prebivalcev gorskih območij, sv. Frančišek kot ljubitelj narave pa zdravega in čistega okolja.

Letos praznujemo stoletnico Triglavske koče na Kredarici, prihodnje leto pa stoletnico postavitve

Odperto
od 11 am do 11 pm,
v petek in soboto
do ene ponoči.
Ob nedeljah zaprto.
Domača hrana.
Dobra, postrežba
posameznikom
in skupinam!

137 Bank Street
SOUTH MELBOURNE
Tel: (03) 9690 5148

prve, nasilno porušene Marijine kapelice. Za obe je bil zaslužen dovški župnik Jakob Aljaž. Gotovo je letos iz večnosti z veseljem sledil, kaj se je dogajalo na Kredarici.

LJUBLJANA ima hud problem s parkiranjem, ki postaja domala nemogoče. Saj pripelje v mesto dnevno 320.000 avtomobilov. Kje najti prostor za vse? Že so izdelani načrti za dvanajst velikih parkirišč blizu mestnega središča, a začetek del se bo vlekel še gotovo pet let. Do takrat pa naj bi prišlo vsaj do kratkoročne rešitve: v izboljšanjem javnem prometu in zaprtju središča za vozila.

V TREBČAH je umrla zadnja sorodnica diktatorja Tita s slovenske, torej matrine strani. Sestrična Ana Kostanjšek je dočakala 97 let.

SLOVENC V MISIJONIH 1996 je naslov brošure, ki jo je izdalo ob priliki papeževega obiska Misijonsko središče Slovenije. Njeni podatki pričajo, da trenutno deluje v raznih misijonskih deželah sveta 105 slovenskih misijonarjev. Raztreseni so po 31 državah. Največ jih deluje na Madagaskarju - dvajset po številu. Sledi Zambija s petnajstimi našimi rojaki. Misijonarka z najdaljšo dobo delovanja je sestra Konradina Resnik, ki živi v Bombayu v Indiji že od leta 1928.

Med našimi misijonskimi delavci je 9 škofijskih in 34 redovnih duhovnikov, 4 redovni bratje, 45 redovnic in 13 laičkih misijonarjev.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

OTROŠTVO NA PONIKVI

ANTON MARTIN SLOMŠEK je zagledal luč sveta dne 26. novembra 1800 na Ponikvi pri Grobelnem - na kmečkem posestvu Slom v Unišah, danes ob progi Maribor - Celje. V krstni knjigi je zapisano po takratnem pravopisu in ponikovskem izgovoru Anton Slomšeg. Otroku so segli po ime v koledarju daleč naprej, dali so mu za imenjaka sv. Antona Puščavnika (17. januar). Pripovedujejo, da je bil ob njegovem rojstvu nad hišo nek poseben sij, zanimivo pa je tudi, da se nihče ne spominja, da bi Slomovino kdaj pobila toča, čeprav okolico večkrat obišče.

Bil je prvorojenec kmečkih staršev Marije Zorko in Marka Slomška, ki sta imela za njim še sedem otrok: štiri deklice in tri dečke, od katerih je eden kmalu po rojstvu umrl. Tako je Tonček odraščal v toplini velike družine. Kot najstarejši otrok je moral kmalu poprijeti za različna dela in pomagal staršem skrbeti za svoje mlajše sestre in brate, a imel kljub temu na otroštvo lepe spomine. Tako vsaj bi lahko sklepali po njegovi znani pesmi *Preljubo veselje*, ki jo takole konča:

Oh, blažena leta nedolžnih otrok!

Vi 'mate veselje brez težkih nadlog,

Oh, kako vas srčno nazaj si želim,

Al' ve ste minula, zastoj se solzim!

Večkrat omenja, kako mu je mati pripovedovala mične povesti in prepevala pesmice, zato je tudi sam imel za petje in glasbo dobro uho. V svojem spisu o pomenu lepega petja pravi:

"Čedne pesmi so otrokam prva dušna paša. Mati, ki otroku lepo poje, njemu zlahkno serce goje - z milimi glasovi mu občutljajje zlahkni. Kdo bi pozabil vse svoje žive dni ljubeznivega petja ljube matere, ali pa skerbne pesterne, katero dete željno posluša, pa tudi hitro poskuša, poprej ko ateja ali pa mamu izreče. V naročji matere je prva - ino pa za človeka nar imenitnejša šola; detetu se to v mehko, nežno serce vtisne, kar storilo bo nekđaj moža... Veliko soncov se je od tiste srečne dobe v večnost potonilo; še me mladostno petje veseli."

Še pozneje, že kot knez in škof, se ni sramoval s ponosom priznati, da ga je "kmečka mati rodila in na slamo položila". V neki pridigi je pripovedoval, kako ga je mati v otroških letih svarila pred grehom, razlagajoč mu podobe na prižnici v domači župnijski cerkvi. Med drugimi je bila tam tudi podoba nesrečne smrti nespokorjenega grešnika. Mati mu je rekla: "Glej, moj sin, tak strašen konec čaka vsakega, kateri se greha ne varuje."

Ko so potekla prva otroška leta, je kot najstarejši otrok, ki ga je oče namenil za svojega naslednika na Slomu, moral pomagati pri

NA POTI DO OLTARJA

**SLOVENIJA DOBILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENEGA ANTON MARTIN SLOMŠEK**

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blago: sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materin jezik vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

gospodarstvu. Na gričku pri cerkvi sv. Ožbolta je pasel čredo svojega očeta. Njegovi vrstniki so pozneje Slomškovega življenjepiscu Kosarju pripovedovali, da so že takrat imeli pred njim neko posebno spoštovanje. Hodil je najrajši sam, vendar ni bil kak mrk samotar, ampak je v družbi svojih tovarišev rad zapel. Včasih so šli z njim na dom, pa jim je mati postregla s kruhom in sadjem. Ko so pasli okoli Ožboltove cerkve, je Anton stopil včasih na stopnice, ki so vodile v zvonik in jim pridigoval, da so ga z ganotjem poslušali. Tako se je že v zgodnji mladosti kazal bodoči cerkveni govornik.

Starodavna župnija Ponikve takrat še ni imela redne šole, pa je bil k sreči od 1811 do 1815 tam za kaplana in potem do 1818 za provizorja za vse dobro vneti Jakob Prašnikar. Ta mož je tedaj v svoji tesni kaplaniji (v starem obrambnem stolpu iz turških časov, ko je bil okrog cerkve utrjen tabor) zbiral ukaželjne dečke in jih učil brati in pisati. Zaradi tesnega prostora je bilo mogoče sprejeti le petnajst dečkov, med katerimi je bil tudi Slomškov Tonček, takrat star enajst let. V poletnem času so imeli šolo pod košatim orehom sredi vasi. Ko se je število učencev namnožilo, so se preselili v cerkvenikovo hišo in kasneje v župnišče.

Prašnikar je bil učencem vzoren, očetovski učitelj. Da bi napravil otrokom veselje in starše čim bolj vnel za šolo, je ob koncu šolskega leta pod košatim orehom napravil javno slovesno skušnjo, katero je počastil sam okrožni glavar Ziernfeld z drugo odlično gospodo svetnega in duhovskega stanu. Po sveti maši so se vsi zbrali pod senčnatim orehom, začelo se je izpraševanje. Otroci so odgovarjali gladko, a vse je prekosil Slomšek in dobil prvo nagrado: lepo vezan molitvenik in srebrn denar. O njem kot šolarju je najlepše povedal sam Prašnikar v pridigi pri novi maši:

"Čez poldrugi mesec bode že trinajst let, kar

sem tebe kot mladega fanta spoznal; ti si bil, kateri si vsak dan, če je le mogoče bilo, pol ure daleč priteknel, da si mi pri daritvi svete maše stregel; ti si bil, kadar se cerkvenim služabnikom ni ljubilo, da si z menoj šel k bolnikom, naj je bilo vreme kakršnokoli, lepo ali dež in sneg, če si tudi čez kolena sneg gazil, šel si vendar z menoj k bolnikom. Ti si bil prvi med vsemi otročiči, ki si z veseljem k mojemu nauku priteknel in zvesto vsak dan zahajal v šolo dve in pol leti."

Pobožna mati je opazila njegovo nagnjenje, ga gojila in spodbujala, kakor je mogla in znala, saj je v njenem srcu tlela vroča želja, da bi šel njen prvorojenec v šole in nekoč stopil pred oltar. Oče Marko pa je imel v njim drugačne načrte - da ga bo nasledil na posestvu. Ko je nekoč pri oranju gonil očetu živino, je skrivaj potegnul iz žepa knjižico in pogledal vanjo. Oče je to opazil in se je tako razjezil, da bi ga bil skoraj pretepel. Zatulil je nanj: "Kmet boš tukaj in delal boš; knjige nosijo s seboj le mestni gospodje; nikdar več ne smeš vzeti knjig na delo!" Med gospodarsko mislečim očetom in blago materjo je nastal boj zaradi Antona, v katerega je posegel modri in blagi Prašnikar. Dosegel je, da je oče, čeprav nerad, privolil, da gre Anton v šolo v Celje. Ob tej priliki je izrekel Prašnikar preroške besede:

"Ljubi starši! Verujte mi, vaš Tonček bo še enkrat velik gospod."

POT K UČENOSTI

Za veliko noč leta 1814 se je Slomšek poslovil od domačega kraja in v Celju najprej obiskoval tretji razred osnovne šole ter ga kljub začetnim težavam z nemščino končal z "odliko in nagrado". V jeseni istega leta se je tako lahko vpisal v prvi razred celjske gimnazije in bil ves čas med najboljšimi dijaki. V drugem razredu pa ga je zadel strahovit

udarec: nenadoma mu je po hudem porodu umrla mati. Že umirajoča je milo prosila Prašnikarja, naj skrbi za njenega Toneta, potem rada in lahko umrje. To ji je slovesno obljubil in je besedo tudi držal. Kljub žalosti Slomšek pri študiju ni popustil, čeprav se je podpora od doma še posebej skrčila, ko se je oče leta 1818 znova oženil. Prašnikar je sicer storil zanj, kar je mogel, a bil je tudi sam siromak. Tako je dijak Slomšek večkrat stradal in si pomagal z nehvaležnim poučevanjem slabih dijakov. Leta 1817 je opravil celo tečaj za domačega učitelja učencev nižjih šol in si tako služil kruh.

V petem in šestem razredu gimnazije je bil njegov profesor govorništva Anton Zupančič, ki je poleg Prašnikarja najbolj vplival na Slomškov duševni razvoj. Slomšek sam ga takole opisuje:

"Bil je Zupančič za tisto dobo iskren Slovenec, ki je prvi dramil svoje učence, naj se lotijo materinega jezika, ki je zapuščen spal v prahu. On je dal prvi v peti in šesti šoli čitati slovenske Vodnikove in Jarnikove pesmi, katerih učenec in prijatelj je bil. (...) Akoravno učitelj lepoznanstva, ni zatajeval krščanstva, ni preveč povzdigoval poganstva, kakor je pri mnogih hudobna šega. Ena beseda iz ust učitelja, ki je nosil sicer posvetno suktnjo, pa o cerkvenih rečeh govoril pohvalno, nam je več izdala kakor cela nedeljska govornica duhovnega gospoda. V takih letih omahljive mladosti je učitelju prav lahko podreti mladeniču z nekoliko besedami sveto vero, pa jo tudi globoko vsaditi v srce, da je nobena, še tako velika nevihta ne omaja."

Po končani celjski gimnaziji je Slomšek v jeseni leta 1819 v Ljubljani nadaljeval študij modroslovja ali filozofije. S slovenskim pesnikom Francetom Prešernom, prav tako rojenim leta 1800, sta bila sošolca in postala sta dobra prijatelja. Nekaj časa je, prav tako z odličnim uspehom, študiral tudi v Senju, kjer se je seznanil s hrvaškim in italijanskim jezikom. Študij modroslovja je končal leta 1821 v Celovcu, medtem pa mu je doma umrl oče.

Z očetovo smrtjo in s koncem latinskih šol je zaključeno prvo obdobje Slomškovega življenja. V tem času so izdelali njegov značaj in določili smer nadaljnega življenja in delovanja trije činitelji: domača hiša, duhovnik Prašnikar in profesor Zupančič. Od očeta in matere je prejel globoko vernost, resnobo ter ljubezen do dela in reda, pri Prašnikarju se je navzel vneme za šolo in ljubezen do mladine, Zupančič pa ga je naučil ceniti in gojiti materin jezik. Ko je enaindvajsetleten stopil v bogoslovje, je bil po svojih nazorih že zrel mož.

Pripravila K. M.

/Nadaljevanje prihodnjič/

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

V nedeljo 4. avgusta 1996 je v bolnišnici v Liverpoolu umrla VIDA MARIA ROSA KRAINIK r. Umer. Rojena je bila 9. maja 1930 v vasi Babiči (Marezige) kot hči Antona Umerja in Roze r. Krmac. Leta 1948 je s starši emigrirala v Peru. Tam se je v juniju 1956 poročila z Emilom Krainikom, ki je doma iz Volč pri Tolminu. Rodila se jima je hčerka Vera. Družina je nekaj časa živela v Kanadi, nato spet v Peru, potem v Trstu, leta 1969 pa je prispela v Avstralijo, kjer je dobila še prirastek, sina Walterja. Zdaj so živeli v Casuli, kjer je bila pokojna Vida zaposlena kot čistilka v bližnji šoli. Rada je prihajala k nam v slovensko cerkev, kadar je imela prevoz, sicer pa je obiskovala krajevno župno cerkev. Poleg moža, hčerke in sina zapušča pokojnica brata in sestro v ZDA: brat Toni živi v Miami, Florida, sestra Vilma pa v San Diegu, Kalifornija. Vilma je prišla na njen pogreb, ki smo ga imeli 8. avgusta po maši zadušnici v naši cerkvi. Pokopana je bila na drugem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

V četrtek 8. avgusta je v Fairfield bolnišnici umrla MARIJA VERKO r. Potočnik. Bila je najmlajša med sedmimi otroki družine Jožeta Potočnik in Antonije r. Perko. Rodila se je 10. aprila 1916 v Bevkah na Notranjskem. Leta 1958 je prišla z možem Francem v Avstralijo. V Leppingtonu sta imela farmo paradižnikov za prodajo na trgu. Rodila sta se jim dva otroka: prvi je bil Marjan, ki pa je žal že od leta 1981 med pokojniki. Druga je Marta, ki živi v Wakeleyu, poročena z Lojzom Magajna. Tam je zadnja leta živela tudi pokojnica. Ko je bila še pri zdravju, je bila zelo aktivna. Deset let je bila predsednica Community centra pri sydneyskem klubu Triglav. Ta organizacija je skrbela za predstavitve naših dejavnosti v javnosti, kakor tudi za pomoč šolam.

Bila je tudi članica Slovenskega šolskega odbora za N.S.W., kakor tudi dramske skupine pri Triglavu. S pešanjem zdravja je čutila, da se ji življenje izteka. Nedavno me je prosila, naj ji preskrbim knjižico Tomaža Kempčana (Hoja za Kristusom), ki jo je poznala in ji je bila njena vsebina najljubša premišljevalna snov. Dan pred smrtjo je prejela zakrament sprave in svetega obhajila, ki je bilo njena popotnica v večnost. Poleg hčerke Marte zapušča tudi sestro Francko, ki živi v Šentvidu, kakor tudi več vnukov in vnukinj. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 13. avgusta, grob pa je dobila med rojaki, ki že počivajo v Rookwoodu.

V torek 13. avgusta zvečer je v Domu onemoglih sv. Hedvike v Blacktownu umrl JANEZ ŠKRABAN. Rojen je bil 12. junija 1924 v Murski Soboti. Leta 1944 se je prav tam poročil z Ano Bežek, po rodu iz Gornje Bistrice, župnija Črenšovci. Po prihodu v Avstralijo so živeli v Wodongi, nato v Coomi in končno v Sydneyu, kjer je pokojnik vodil mesarijo, nazadnje v okraju Carramar. Žena Ana je umrla 16. septembra 1983. Pokojnik je bil bolan nekako štiri leta. Morali so mu odrezati nogo. Večkrat je bil v bolnišnici v Liverpoolu, kjer je prejel zakramente sprave, obhajila in maziljenja. V Domu svete Hedvike, ob nemškem verskem središču v Blacktownu, je preživel komaj teden dni. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v petek 16. avgusta ob velikem številu rojakov in pokojnikovih poslovnih znancev. Pokopan je bil v grob žene Ane na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu.

Na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta, je v Queen Victoria bolnišnici v Pictonu, NSW, umrla ZORA ULJANIČ r. Noč. Njen oče Jože je bil uslužben na železnici v Zagrebu, kjer je bila rojena 2. avgusta 1921. V Avstralijo je prišla leta 1958. Družina je živela na raznih krajih, nazadnje so imeli majhno posestvo na Old Glenfield Road, Crossroads (Prestons, NSW). Pokojnico je dvanajst let mučila rakova bolezen ter se je večkrat zdravila v bolnišnici. Svoje trpljenje je izredno pogumno prenašala in bila vedno dobro razpoložena. Imela je globoko pobožnost do Matere božje in kar lahko rečemo, da jo je Marija sprejela v nebesa prav na svoj praznik. - Pogrebne molitve za pokoj Zorine duše so bile opravljene v Pinegrove krematoriju, Eastern Creek, v torek 20. avgusta. Vnukinja Sherry Hajsinger je napisala pesmico, ki sem jo prebral ob krsti pokojne stare mame Zore.

V nedeljo 25. avgusta kasno popoldne je v "Phillip Nursing Home", Waverley (Sydney) umrl rojak DOMINIK MEDVEDEC. Rojen je bil dne

28. septembra 1927 v Črnem vrhu nad Idrijo v družini Jakoba in Marije r. Kumerica. Leta 1951 je prispel v Avstralijo. Začel je v Queenslandu na sekanju trstike, nato je bil šestnajst let kuhar v sydneyski očesni bolnišnici, tri leta pa je bil zaposlen v Bunnerong Hostelu za novodošle. Nekaj časa je delal tudi v Melbournu. Dvakrat je obiskal Slovenijo. Zadnja leta pa mu je zdravje začelo pešati. Zdravil se je v St. Vincent bolnišnici, a zadnjih devet mesecev je preživel v domu onemoglih. Dominik zapušča tu brata Franca ter sestro Mileno, doma pa sestro Pepco in Francko, a brat Viktor je umrl v Belgiji leta 1986. - Pogrebna maša je bila opravljena v cerkvi sv. Križa, Woollahra, v petek 30. avgusta, grob pa je pokojnik dobil med pokojnimi rojaki na pokopališču Rookwood.

KRST - Thomas Butera, Casula, NSW. Oče Saverio, mati Majda r. Korva. Botra sta bila Dominik in Angela Agostino. - Sv. Rafael, Merrylands, 11. avgusta 1996. - Iskrene čestitke!

POROKA - Frank Lončar, North Parramatta, NSW, sin Franja in Helene r. Gmajner, rojen v Celju, in **Silvia Martha Kužnik**, Blacktown, NSW, hčerka Rudija in Marije r. Vindiš, rojena v Sydneyu in krščena v cerkvi sv. Patrika, Sydney. Priči sta bila Tony Tomažin in Olga Kužnik. - V slovenski cerkvi sv. Rafaela, Merrylands, v nedeljo 25. avgusta 1996 med poročno mašo.

Novoporočencema iskrene čestitke z željo po obilici božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

OKTOBER bo že pred vrati, ko boste brali te vrstice. To je izziv za nas vse, da obnovimo ljubezen do molitve svetega rožnega venca. Pa tudi kip Fatimske Matere božje bo romal po naših družinah, da se bodo ob njem zbrali družinski člani ter sosedje in znanci k molitvi rožnega venca. Pomagajmo Mariji reševati svet pred grobim materializmom, radi sklepajmo roke k tej častitljivi molitvi, saj si bomo z njo tudi zase pridobili blagoslov in lepo razumevanje po naših družinah. Dobili bomo moč za vdano prenašanje križev in težav ter naših bolezni. Pomislite to zlasti vsi, kjer je po družinah prepir in kletev; namestite kletev z molitvijo rožnega venca, pa se bo v družino naselil mir.

PROŠČENJE bo letos prav na god našega cerkvenega zavetnika sv. Rafaela in ostalih dveh nadangelov, Gabrijela in Mihaela - v nedeljo 29. septembra. Istočasno bo tudi praznovanje zakonskih

jubilejev. Zato vas vabimo, da se prijavite vsi, ki imate letos važne obletnice porok.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo na isto nedeljo, ko praznujemo sv. Rafaela. Torej se bomo srečali v stolnici Srca Jezusovega v Hamiltonu na nedeljo 29. septembra ob šestih zvečer. Pred mašo bo prilika za zakrament spravne, po maši pa se spet zberemo v cerkveni dvorani na čajanko.

FIGTREE je tudi letos na sporedu za oktobrsko pobožnost vse srede ob sedmih zvečer: **molili bomo rožni venec in imeli sveto mašo**. Pridite in si izprosrite božji blagoslov ter Marijino varstvo. Poleg osebnih zadev pa je veliko skupnih namenov, za katere naj bi molili: za mir, za ustavitev nasilja, za svetega očeta, za državne voditelje, posebej za naše slovensko vodstvo z ozirom na letošnje volitve v Sloveniji. Pa tudi naše druge domovine Avstralije ne smemo pozabiti. Bolniki, ostareli in osamljeni rojaki so še prav posebej potrebni naših molitev, kakor tudi dejanske pomoči.

Redni nedeljski maši v Figtree v oktobru pa sta na 13. in 27. oktobra ob petih popoldne. - **ŽEGNANJE** bomo spet praznovali na prvo novembrsko nedeljo, 3. novembra, ob petih popoldne.

SVETA MAŠA V ROOKWOODU za naše pokojne rojake bo na prvo novembrsko nedeljo ob deseti uri v kapeli Srca Jezusovega, Barnet Avenue. Pri maši bo prepeval naš mešani zbor. Po bogoslužju bo blagoslov slovenskih grobov, najprej na novem delu našega pokopališča, nato na starem. Poskrbite, da bodo grobovi očiščeni in okrašeni!

"**NAMESTO CVETJA...**" Včasih žele sorodniki pokojnika, da namesto cvetja darujete v spomin rajnega v dobre namene. Cvetje je lepo, vendar je kmalu po končanem pogrebu obsojeno za smetnjak. Če pa darujete za misijone, za lačne, za maše za pokoj umrlega, ali namenite vsoto za raziskovanje raka ali srčne bolezni ali v kakšen drug dober namen - bo koristilo veliko bolj kot cvetje, ki tako hitro ovane.

NAŠE RADIJSKE ODDAJE so tu za nas, da nas povezujejo med seboj s tem, ko nas obveščajo o naših dejavnostih in sploh o življenju (in smrti) naših rojakov. Prepričan sem, da je radio odlično sredstvo obveščanja in bi morali biti zanj hvaležni. Menim, da so tisti, ki slovenskih oddaj ne poslušajo, za marsikaj prikrajšani. Velikokrat se izkaže, da je rojak zvedel za kako prireditev, ko je

bila že mimo, ali zvedel za smrt prijatelja, ko je bil že mesece pod rušo... in se čudi, da "mu ni nihče o tem povedal". Če bi poslušal slovensko oddajo, bi za zadevo lahko pravočasno zvedel.

Rojaki, ki žive oddaljeni od naših verskih središč, društev in klubov, znajo veliko bolj ceniti slovensko besedo po radiu. Vsi bi se morali zavedati, da se staramo in da bomo vedno bolj potrebovali povezanost z našo skupnostjo: v tujem svetu je to res velike važnosti. Srečujemo se ob pogrebih, pa mi včasih ta ali oni rojak pove, da že petindvajset let ali več ni videl pokojnega prijatelja. Gotovo bi ga bil pokojnik veliko bolj vesel, ko bi se srečala pred smrtjo ob prijateljskem obisku, ob prijaznem kramljanju in kozarčku vina ter obujanju spominov, kakor šele pri grobu. Če bi pokojni mogel govoriti, bi marsikomu rekel: "Kje pa si bil dosedaj?..."

Vabim vas, da ključite svoje sprejemnike: v Sydneyu ob nedeljah in torkih ob osmih zjutraj za slovensko oddajo na SBS, 2EA. Za druge kraje pa poizvedite telefonsko pri SBS. Tudi Wollongong ima slovensko oddajo na zasebni postaji: 2 VOX FM. 106.9 vsako nedeljo od 10 do 11 ure dopoldne. Oddajo vodita družini Rudolf in Kropich. Prisluhnite!

SVETOGORSKA KRALJICA je naslov glasila prijatelj in dobrotnikov Svete Gore. Nedavno smo prejeli avgustovo številko. Poleg člankov duhovne vsebine poročajo naši sobratje frančiškani, varuhi svetogorske božje poti, o napreku pri obnovi

romarskega doma. Najnovejše je to, da bo treba napeljati na Sveto Goro vodovod. Dosedaj je samostan uporabljal deževnico, a za potrebe romarskega doma deževnice ne bo dovolj. Zato priporočamo, da se z darovi spomnite tudi tega namena. Kot doslej bodo MISLI z veseljem posredovale darove predstojniku na Sveto Goro. Vsem, ki se boste odzvali prošnji, že v naprej Bog plačaj! Obenem zahvala vsem, ki ste doslej darovali za obnovo romarskega doma.

"KJE JE NAŠ SIN?" Kar številna vprašanja te vrste dobivajo rojaki iz domovine od sorodnikov pogrešanih. Navadno se obrnete na slovenskega duhovnika, na Misli ali na društva. Žal nam primeroma redko uspe najti pogrešanca, ker se v mnogih primerih ne pusti najti, ali pa je že med pokojnimi. MISLI objavljajo njih imena in prosijo sodelovanje bralcev pri iskanju. Samo pri nas imamo seznam kakih petdeset imen pogrešanih.

Težava je v tem, ker Avstralija nima centralnega matičnega urada, kjer bi lahko zvedeli, če je pogrešani med pokojnimi. To pomeni, da je treba iskati informacije v vsch sedmih državah, kar je zamotano in združeno z velikimi stroški. Poleg tega so nekateri pogrešani spremenili ime, kar pri iskanju zmanjša možnost uspeha. Naredimo pač, kar moremo.

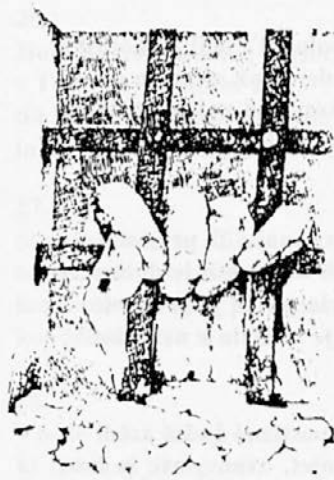
Tisti pogrešani, ki nočejo stika s svojimi, naj to vsaj sporoče. Saj imajo do tega pravico. Vendar: ali jih prav nič ne gane bolečina njih svojcev???

P. VALERIJAN

Otroci Slomškove šole pri Sv. Rafaelu v Sydneyu so pozdravili očete na njihov praznik – na prvo nedeljo v septembru

MOJE CELICE

/ CELICA 153/

Drugi je prišel na vrsto pater Marjan, ki je obhajal god in se pripravljaj na odhod, ker mu je potekel čas zapora. Njemu sem 10. oktobra 1953 zložil tele verze:

PATRU MARJANU ZA GOD

1. Dragi Marijan, Marijan zlati, zdaj obhajamo Tvoj god in ker nočeš tu ostati naj bo to še za odhod.
2. Kakor ptica si selivka, ki v jaseni odleti; kot se skriva reka Pivka, skril se boš nam tudi Ti.
3. Če Tvoj cilj bo Šmarna gora, le zadihaj polnih pljuč, pot naj modra bo, ne nora, da ne prideš spet pod ključ.
4. Tu od dolgega so časa misli na pretekle dni, kot razdražil bi modrasa, sikale od vseh strani.
5. Zdaj vsaj bežno preletimo dolgo to življenjsko pot. Kar poučno bo, sprejmimo, kot bi sladek bil piškot.
6. Tvoja rojstna domovina zgodovinski je Šentvid, kjer so taka sladka vina, da bi pil jih še Ovid.
7. Tam si grozdje zobal, stiskal, mošt pretakal iz soda v sod, če kdaj pil si ga, si vriskal ter se mami skril na pod.
8. Oče Te poslal je v šole, ker pač nisi bil zabit, mož zares imel ni smole, saj postal si minorit.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU
PATRA BERNARDA
ZA NAŠE "MISLI":

\$40.— Štefanija Smole; \$30.— Pavla Vohar, Frank Smerdely; \$25.— Vinko Repp; \$20.— Marija Hosinovič, Ivan Kolačko, Alojz Kastelic; \$15.— Mila Vadnjal, Jože Gjerek; \$10.— Vinko Lavrič, Alojz Žagar, Marija Judnič, Karel Knap, Janez Primožič, Frances Namar, Ivanka Štavar, Josip Burlovich, Marija Dolenc, Viktor Šenkinc, Franc Božič, Jože Novak, Marija Bosnič, Matevž Jereb, Ana Šutej, Slavko Koprivnik, Marjan Jonke, Jože Bedernyak; \$5.— Anamarija Mršnik, Albin Kurinčič, Matija Cimerman, Paul Rob, Amanda Namdur, Alexander Bole, Ivo Bavčar, Lidija Puc; \$4.— Vinko Ovijač; \$2.— Jože Blažič.

ZA MISIJONE
IN NAŠE POSINOVLJENE
MISIJONARJE:

\$100.— N. N.; \$20.— Alojzija Gosak, Berta Žele, Slava Maver (namesto cvetja na grob J. Judniča) - vsi trije darovi za lačne; \$10.— druž. Janez Lah (za lačne).

ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:

\$100.— Mila Vadnjal (v spomin pokojne Zlate Abram); \$20.— Slavko Koprivnik.

V POMOČ BOŽJI POTI
NOVA ŠTIFTA PRI RIBNICI:
\$50.— Kristina Car.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTETO POVRNI!

SLOVENIJA JE PRED VOLITVAMI

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan je dne 5. septembra podpisal odlok o razpisu letošnjih državnoborskih volitev. Volitve bodo 10. novembra, na Martinovo nedeljo. Rok za volilna opravila – po domače rečeno: za volilno kampanjo – se pričinja z 11. septembrom.

To tudi pomeni, da bodo letošnje novembrske volitve potekale po starem volilnem sistemu. Kar osemindvajset političnih strank – toliko jih je zdaj v Sloveniji registriranih – se bo potegovalo za osemnosemdeset poslanskih sedežev. Dva od njih pripadata italijanski in madžarski narodni skupnosti na slovenskem ozemlju, dočim za Slovence po svetu doslej še nismo uspeli, da bi med poslanci imeli svojega zastopnika. Razprava o tem predlogu v parlamentu še ni končana, zato še vedno upamo, da bomo končno le uspeli.

Referendumi za novi volilni sistem so predlagani štirje, a na letošnje volitve še ne bodo vplivali. Zankrat tudi še ni gotovo, kdaj bodo razpisani.

Volilno pravico ima vsak slovenski državljani, ki je dopolnil osemnajst let. To velja tudi za Slovence po svetu.

Pred štirimi leti je volilo približno 800 slovenskih državljanov, ki živijo v Avstraliji. Volilne liste je dobil samo tisti, ki je prej izpolnil in poslal v Slovenijo zahtevo za vpis v volilni imenik. Ta zahteva mora biti poslana za vsake volitve posebej. Za letošnje volitve mora

9. V šolah Te učil je Kotnik, moder mož, učen in strog, kakor med vojaki stotnik; zate bil je mali bog.

10. Nova maša Ti prinesla vseh duhovnih je dobrot; strela pa Te je pretresla, ko je treščila v nek plot.

11. Bil pastir si čudni čredi jagnjet, oinov, ovc in koz, moško stopal si v njih sredi, da zašle ne bi pod voz.

12. Krvoločni so Te Nemci z brati tirali na Jug; čreda je ostala v senci brez vodnika sredi kug.

13. Ko biriči so zbežali, božji hram je bil podrt. Vsi nad njim ste žalovali, a pogum vaš ni bil strt.

14. Bog skalil je Tvojo srečo, ko si romal v Maribor. Tam spoznal si prvo ječo in zašel med čuden zbor.

15. Srečal mlade si in stare, polne spletk, nakan in muh. Zanje nisi imel prevare, ampak le vsakdanji kruh.

16. Ko si srečal spet sobrata, ki ime mu je Andrej, gledal si kot tele v vrata, ker debel je bolj kot prej.

17. Skupaj sta prišla v to sobo, kjer se dobro vsem godi. Tu prebil si kratko dobo, že se Ti domov mudi.

18. Le odleti čez poljane, preko gričev, gor in trav; srečal boš obraze znane, vsem izroči naš pozdrav.

19. Ne pozabi na Hajdino, kjer je znani Vekoslav, ki Ti dal bo piti vino. Topel zanj velja pozdrav.

20. Jozafata še pozdravi. Naj lepo skrbi za dom, naj prav nič sam ne zapravi, saj je dober ekonom.

21. Če bo z vlakom dobra zveza, pride na obisk v Ptuj stari znanec, dobri Jeza. Koš pozdravov mu nasuj.

22. Če boš rabil pometača, k Tebi pride naj Tomaž, ki je spreten kakor kača, a za dobro, ne za laž.

Slovenski starši, ki slovensko znajo, pa svojih otrok slovenskega jezika ne učijo, so nehvaležni hišniki, ki svojim otrokom domačo reč napravijo – slovenski jezik, ki so jim ga njihovi dedi izročili.

Taki očetje in matere so podobni slabim gospodarjem, ki svoje očetno gospodarstvo prodajo, drugo kupujejo, nazadnje pa beraško palico najdejo.

/Anton Martin Slomšek/

23.
Naj preljubi naš Tomažek
bo pri Tebi dober gost!
Naj pocuka ga kak glažek
zdaj, ko srečen je in prost.

24.
Že sinica Ti je pela
na topolu: Cicifuj!
in Ti z veje je želela:
Pridi Marjan, prid' v Ptuj!

25.
Zdaj še mi Ti vsi želimo,
da se rešiš teh zidov
in se s Tabo veselimo,
ker greš v torek spet domov.

29.
Ko tako boš spet pri moči,
moli, pridiguj in poj
ter nas Bogu priporoči,
da prišli bi za Teboj!

Trije, katerim naj bi izročil pozdrave, so bili Vekoslav Skuhala, župnik na Hajdini, p. Jozafat Jagodic, minorit, in pater Tomaž, trapist. Vsi trije so bili z nami zaprti in so že odslužili. Z njimi smo se srečali na Žalah in v Novem mestu. Dobili so le nekaj let zavora. Čeprav smo vsakomur privoščili prostost, nam je bilo kar hudo, ko so se poslavljali. Zapor namreč ustvarja tesne notranje vezi in je težko odhajajočemu, še bolj pa tistim, ki ostanejo.

Po Marjanovem odhodu smo ostali nekaj časa štirje, kmalu pa je prišel med nas sotrpin Nace Škoda, s katerim sem presegal normo na Žalah. Nace je bil poliglot. V zaporu se je naučil več jezikov. Knjige je naravnost žrl. Bral je neverjetno hitro. Prav tako naglo je govoril. Imel pa je tudi poseben dar čudenja. Karkoli si mu povedal, je sprejel z značilnim: A, bejš no!! Ko je videl, da sem se lotil pisati neko črtico, me je vprašal: Ali si že napisal kakšno knjigo?

- Knjige ne, sem mu odgovoril, samo nekaj črtic.

- Jaz pa sem napisal že trinajst knjig, je rekel.

Začudil sem se mu, ker nisem nikjer bral njegovega imena.

Gledal me je in se zasmeljal. - Jaz nisem pisal povesti in romanov, spisal pa sem že trinajst oznanilnih knjig, mi je rekel.

Malo je manjkalo, da ga nisem sunil pod rebra.

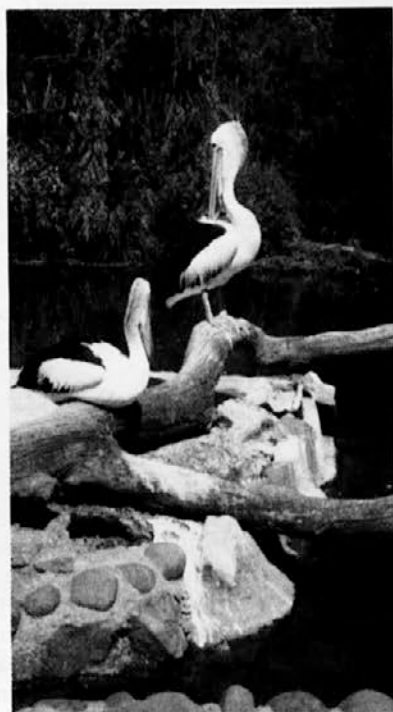
- Kdaj jih boš pa izdal? sem mu vrnil. - Katera založba jih bo sprejela?

- Moje knjige so samo za arhiv. Žal, jih bo le malokdo pogledal.
/Nadaljevanje prihodnjič/

26.
Hodi mirno, modro, varno,
s Tabo naj bo ljubi Bog,
da boš delal vse preudarno
in se iznebiš nadlog.

27.
Skrbi za telo in dušo,
to sta važni dve stvari,
ker sicer boš prej pod rušo,
kot želeli bi Ti mi.

28.
Vse te težke kilograme,
ki si tukaj jih zgubil,
če boš jedel sir, salame,
boš kaj kmalu pridobil.

Dva samotna pelikana
na reki Murray

biti zahteva za vpis na Republiški volilni komisiji v Ljubljani gotovo mesec dni pred volitvami, torej do 10. oktobra.

Formular zahteve za vpis v volilni imenik lahko dobite na vseh treh verskih in kulturnih slovenskih središčih: v Sydneyu, Adelaidi in Melbourneu (tu so na razpolago v Baragovi knjižnici). Prav bi bilo, da bi bili na razpolago članom tudi po naših organizacijah. Saj nobenemu Slovencu v svetu ne sme in ne more biti vseeno, kako se razvijajo politične razmere v rodni domovini.

+

Za konec pa se beseda o LASTNINSKIH CERTIFIKATIH. Rečeno je bilo, da čas za vlaganje poteče ob koncu septembra. Kakor pa smo zvedeli, bo vlada te dni seznanila javnost, da je čas za vlaganje CERTIFIKATOV podaljšan do konca našega leta.

To na znanje vsem, ki zadnji čas sprašujete, kako je s CERTIFIKATI. Roka torej le še niste zamudili.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487

NAJ pričnem z našimi pokojniki. Kar dva imamo tokrat:

Dne 11. avgusta je v Modbury Hospitalu umrl ANTON ZRIM. Nedolgo tega je, ko so zdravniki odkrili zahrbtno bolezen, nato je dobil še srčni napad. Okrepčan s svetimi zakramenti za umirajoče se je poslovil s tega sveta. Tone je bil rojen 3. marca 1930 v Doliču v Prekmurju in je prišel v Avstralijo 20. marca 1955. Poročil se je v juliju 1966. Pogrebni obredi so bili v pokopališki kapeli v Enfieldu na praznik Marijinega vnebovzjetja, mašo zadušnico pa smo imeli v naši cerkvi naslednjo nedeljo. Ko smo cerkev gradili, je pomagal tudi pokojni Tone kot zidarSKI strežnik: vsa opeka in malta je šla skozi njegove roke. Tako je spomin nanj med nami še bolj živ in bo hvaležno ostal. - Ženi Loni, hčerkama Sandri in Sheryn ter polbratu Štefanu Kolmanu in njegovi družini izrekamo iskreno sožalje. Pokojni Tone pa naj počiva v božjem miru. Priporočam ga v molitev.

Kar teden zatem, 18. avgusta, je spet sestra Smrt obiskala našo skupnost. V Domu za intenzivno nego v Woodville West je zaključila zemsko življenje PAVLA FLAJNIK r. Škapin. Rojena je bila 24. aprila 1927, Veliko Polje, občina Podnanos. V Avstralijo je prišla preko Italije leta 1955 in se kmalu poročila s sedaj že pokojnim Francem Flajnikom, doma iz Bele krajine. Ves čas je živela v adelaidskem okraju Ottoway, kjer sta si s Francem postavila svoj dom. Že nekaj let je bolehal na srcu in zdravniki so ji svetovali operacijo, katero pa je pokojnica odklanjala. V začetku letošnjega avgusta je imela spet močan napad, ki je oslabil srce ter je končno podlegla. Smrt jo je rešila trpljenja. - Rožni venec smo molili ob krsti v torek 20. avgusta v mrtvaški kapeli na Port Rd., pogrebna maša pa je bila naslednji dan v naši cerkvi, od koder smo pokojno Pavlo pospremili k večnemu počitku na pokopališče Cheltenham, kjer že počiva njen mož. Hčerki Viki in njeni družini ter sinu Petru izrekamo iskreno sožalje, pokojnico pa

priporočam v molitev. Naj pri Bogu najde mir, ki ga je v tem življenju zaman iskala.

Na prvo nedeljo v septembru smo praznovali Dan očetov, kot je to navada v zapadnem svetu. Po maši smo imeli kulturni spored, ki ga je s sodelavci pripravila gospa Stanka Sintič. V uvodnem govoru je povedala tole: "Oče. Beseda, ki jo vsi izgovarjamo nešteto krat. Beseda, ki ima v sebi toliko vrednote in smisla, ki ga ne more nihče, tudi najboljši pisatelj, enakovredno prenesti na papir in jo opisati... Oseba, ki nam je dala življenje... Časi so se spremenili, veliko je v letih drugače, toda očetovska ljubezen je vedno, ne glede na čas danes in v preteklosti, enako velika in močna, pa naj bo izražena ali ne - vedno je prisotna. Tako se danes spominjamo vsak svojega očeta; zahvalimo naj se jim za vse, kar so za nas storili. Za materialne dobrine, za lepe besede, za vso pomoč in predvsem za neizmerljivo ljubezen. - Naj vam prečitam kratek odlomek o očetu kralju in njegovih treh sinovih. (...) Sestavek nam je povedal, da ljubeznine moremo kupiti in da na svetu ni dragocenejše stvari, ki bi našim staršem pomenila več kot naša ljubezen do njih..." Vsakdo prisotnih se je zamislil v govor, ki ga je pripravila Stanka, pa si gotovo tudi spraševal svojo vest. Smo staršem dovolj hvaležni za vse, kar so nam podarili?...

Po končanem sporedu smo bili vsi možje povabljeni v našo dvoranco. Žene so postregle današnjim slavljenecem z dobrim kosilom, mladi pa so prvič pekli meso na žaru ter s tem pokazali svojo hvaležnost očetom. Lepo jih je bilo videti.

Vsem, ki ste kakor koli pomagali, da je bil letošnji očetovski dan tako doživet, iskrena hvala! Bog naj povrne vsem!

V mesecu oktobru, ki je mesec rožnega venca, bomo imeli vsak petek večerno mašo in molili bomo rožni venec, to priljubljeno Marijino molitev. Naše molitve bodo za slovensko skupnost širom Avstralije, da bi ostali zvesti Bogu in narodu.

P. JANEZ

Svetogorska bazilika

Domačija
na Slomu,
kjer je
bil rojen
in je
preživljal
svojo
mladost
Anton
Martin
Slomšek

*K*dor svojo domovino v resnici ljubi,
se ne sramuje svojega rodu
in ne jezika materinega. Brez jezika
in naroda bi bila še tako rajska dežela
žalostna puščava. (Anton Martin Slomšek)

Znamke

so res nosilke zgodovinskih sporočil in sodobnih novic, kot slovenske znamke pa nas še povezujejo z rodno domovino. Tako je napisala gospa Maura Vodopivec ter nam poslala kopije najnovejših slovenskih znamk, ki so izšle ta mesec.

Štiri so po številu. Prva predstavlja eno umetnin slovenskega slikarja Jožefa Tominca, druga nas spominja stoletnice sodobne kardiologije, tretja visoke obletnice novomeške gimnazije, ki so jo pred 250 leti pričeli op. frančiškani. Četrta pa seže v naravo, v Škocjanske jame. Zato ji ne zamerimo, da je temna za naše oči – vsaj

kopija, dočim je originalna znamka v barvah gotovo boljša.

Gospa Maura
Vodopivec za
pošiljko iskrena zahvala!

Z VSEH VETROV

ČETRTI SVETOVNI SIMPOZIJ za zborovsko glasbo je bil letos v avgustu v Sydneyu. Na njem so se predstavili vrhunski zbori: ženski zbor Elektra iz Kanade, Filipinski madrigalisti, zbor Brighamske univerze iz Amerike, komorni zbor danskega radia, komorni zbor iz Stuttgarta in drugi. Istočasno je te dni Music Expo nudila udeležencem simpozija vse, kar potrebuje nekdo, ki se ukvarja z zborovsko dejavnostjo.

Simpozija se je udeležilo 18 Slovencev, med njimi Damijan Močnik in njegova soproga Irma, ki ju je urednik Misli srečal v slovenskem verskem središču v Sydneyu. Irma poučuje glasbo na osnovni šoli v Cerkljah pri Kranju, Damijan pa je profesor glasbe na škofijski gimnaziji v Šentvidu in tudi priznani skladatelj. Ob papeževem obisku Slovenije smo peli njegovo kompozicijo himne, pripravljene posebej za to priliko.

Prvi svetovni simpozij za zborovsko glasbo je bil leta 1987 na Dunaju, drugi leta 1990 v Stockholmu, Talinu in Helsinkih, tretji pa leta 1993 v Vancouveru v Kanadi. Evropsko srečanje za zborovsko glasbo lanskega julija v Ljubljani je vzbudilo zanimanje med Slovenci za to svetovno zadevo. Morda bo Slovenijo na petem svetovnem simpoziju, ki bo leta 1999 v Rotterdamu, zastopal tudi reprezentančni pevski sestav.

IJUDJE dajejo bajne vsote za vse, kar le malo diši po znanih filmskih zvezdah. Nedavno pa smo brali, da je šel v Ameriki na licitacijo avto, ki ga je vozil kardinal Wojtyła, sedanji papež Janez Pavel II. Avto sam kot tak je "stara škatala" brez vrednosti, kot bivši papežev avto pa je na licitaciji dosegel vsoto 130.000 dolarjev. Novemu lastništvu je bilo dodano tudi potovanje v Rim in srečanje s prvotnim lastnikom.

Izkupiček za avto je papež namenil za povečanje romarskega doma Poljakov v Rimu in za pomoč poljski katoliški univerzi v Lublinu.

TUDI SLOVENC so se udeležili 6. mladinskega svetovnega prvenstva v atletiki, ki je bil v avgustu v Sydneyu ter je brez dvoma eden največjih sportnih dogodkov v Avstraliji. Najst slovenskih mladih atletinj in atletov se je borilo za odličja. Najbolj se jim je približala Anja Valantova, ki je v kvalifikacijah troskoka bronasto odličje zgrešila le za en centimeter.

Nič ne de, če tokrat še ni medalj. A tri peta mesta med svetovnimi atleti so lep dokaz, da smo v atletiki v samem vrhu ter smemo pričakovati še mnogo lepih uspehov.

Slovenski atleti so bili gostje Slovenskega društva Sydney in Kluba Triglav. Srečanje je potekalo v prijetnem domačem vzdušju.

TO LETO zaznamuje tudi smrt dr. Branke Sušnik, največje slovenske strokovnjakinje za indijanska plemena Južne Amerike. Pokojnica je bila doma od Device Marije v Polju pri Ljubljani. Na univerzi je končala študij modernih jezikov. Med revolucijo so ji komunisti pred njenimi očmi ubili očeta, ki je bil vodja orožniške postaje. Umaknila se je v Rim, nadaljevala študije in doktorirala iz orientalskih jezikov. Preko Argentine je prišla v Paragvaj in začela občevati z indijanskimi plemeni ter proučevati njih jezik, psihologijo in način življenja. O vsem tem je predavala na paragvajski univerzi in postala tudi redna članica Societat Cientifica del Paraguay. Končno je sprejela službo ravnateljice etnografskega muzeja v Asuncionu ter redne profesorice z muzejem povezane etnološke fakultete.

Dr. Branka Sušnik si je s svojimi znanstvenimi ekspedicijami, predavanji ter publikacijami pridobila svetovni ugled. Rojaki smo samo zunaj domovine vedeli zanjo, dočim je Slovenija pod enoumjem o njej žal molčala. Pa zasluži topel spomin vsaj zdaj po smrti.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

JUŽNA KOREJA je z ozirom na število duhovnikov vsemu svetu najlepší zgled. V zadnjih dvanajstih letih je bilo tam v duhovnike posvečenih nič manj kot 1345 bogoslovcev. To število je kar za dvesto več kot v celotnem obdobju domačega duhovništva na Koreji, od leta 1845 do 1983. Vprašanje je, kaj je vzrok tolikšnemu povečanju števila duhovnikov v zadnji dvanajstih letih? Korejski cerkveni krogi povezujejo porast z dogodkom v letu 1984, torej ravno pred dvanajstimi leti: tedaj je Cerkev razglasila za svete korejske mučence, 103 po številu.

Kri mučencev - seme novih kristjanov. Brez dvoma tudi novih duhovnikov. Upajmo, da bo tudi naši domovini v revoluciji prelita kri postala milost za mnoge trdne kristjane in tudi duhovniške poklice.

MATI TEREZIJA je hudo bolna - ta novica je nedavno presunila ves svet. Saj je ime te Nobelove nagajenke, ki se v Kalkuti žrtvuje že toliko let za najrevnejše, znano povsod. Pri šestinosemdesetih letih si ne da počitka. No, zdaj si ga je morala vzeti, saj je v bolnišnici, vsa izčrpana od malarije in z zelo oslabelem srcem. Zdravniki ne napovedujejo nič dobrega, mati Terezija pa že sili domov, med svoje sestre in med uboge...

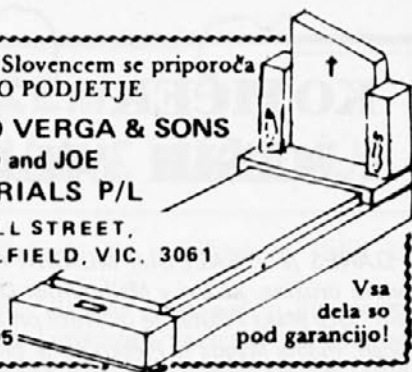
Red "Misijonark ljubezni", ki ga je m. Terezija ustanovila, se pripravlja na srečanje z izvolitvijo

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

novoga vodstva.. Tokrat najbrž ne bo več izvoljena za glavno predstojnico m. Terezija, četudi bo morda tudi topot premagala bolezen in se pod zdravniškim nadzorstvom okrepila. Upajmo samo, da red pod novim vodstvom ne bo popustil v svoji gorečnosti v delu za najrevnejše.

"PADEC Berlinskega zidu je sprožil povečanje mafije v Vzhodni Evropi in tudi industrijo otroške prostitucije. Praga, Slovenija, Poljska, Romunija in Madžarska so nove seksualne Meke..." To so brali naši rojaki v Argentini nedavno med policijskimi vestmi največjega jutranjega časopisa ("Clarín", 26. avg. 96). Težko jim je bilo, da z omembo Slovenije pade senca tudi nanje, saj skoraj nihče izmed njih doslej ni imel opravka s policijo.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DANES je v GALERIJ MLADIH na vrsti sin slovenske družine, ki živi v Melbournu: DAMJAN PIŠOTEK. Oče Maks Pišotek je iz Vrhol pri Slovenskih Konjicah, mama Magda r. Pleško pa je bila rojena v Mariboru. Spoznala sta se tukaj in sklenila zakon v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew. Damjan se je rodil leta 1972 in je bil krščen v slovenski cerkvi. Enako obe sestrici. Natasha zaključuje letos V.C.E. in se že pripravlja na univerzitetni študij, Marie pa obiskuje 9. leto v Mount Lilydale College, kjer je med učiteljki tudi njena mama Magda.

Damjan je začel osnovni pouk s petimi leti in sicer v farni šoli sv. Petra Juliana, Mooroolbark. Obenem je obiskoval tudi slovensko šolo pri S. D. M. na elthamskem hribčku ter bil član folklorne skupine. Redni pouk je nadaljeval na Mount Lilydale College in srednjo šolo uspešno zaključil z H.Š.Č. Obenem je bil tudi učenec slovenske sobotne šole v Box Hillu.

Po maturi je bil sprejet na univerzo – Swinburne University of Technology v Hawthornu, kjer je po štirih letih zaključil svoje študije ter 30. avgusta 1995 prejel diplomu "Bachelor of Technology in Building and Surveying". Takoj po prejemu diplome

Kar je oče dobrega od svojih starih prejel,
mora svojemu sinu zapustiti
in kar se je mati od svoje matere
hvalevrednega naučila, bo tudi svoji hčeri
zapustila.

Materin jezik je najdražja dota,
ki smo jo od svojih starih dobili.
Dolžni smo skrbno ga ohraniti,
olepšati in svojim mlajšim zapustiti.

Anton Martin Slomšek

DVAINDVAJSETI
MLADINSKI
KONCERT

KORAJŽA

VELJA

v priredbi verskih in kulturnih
središč v Avstraliji bo:

v soboto, 5. oktobra ob šesti uri popoldne v
dvorani slovenskega društva PLANICA,
Springvale (Melbourne). V nedeljo ob deseti
uri dopoldne pa bo mladinska maša v
slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda, Kew.

je dopil tudi zaposlitev: postal je Building Surveyor/
Inšpektor za Shire of Yarra Ranges.

Damjan ima rad šport. Že kot dvanajstletni dečko
je igral tenis, nogomet in ukvarjal se je z atletiko ter si
osvojil tudi nekaj lepih trofejev. Žal je moral opustiti te-
nis, ker si je poškodoval hrbtenico. Je pa še vedno pri
nogometni skupini "Diamond Valley Slovenians", ki
je ena športnih aktivnosti S.D.M.

Damjan pravi, da mu slovenska beseda ne teče
gladko. Rad pa se potrudil, da govori slovensko. Ko
je med univerzitetnim študijem živel v Hawthornu pri
stari mami, sta se prav dobro razumela s slovensko go-
vorico. Upamo, da se mu bo spolnila želja in bo letos
obiskal Slovenijo. Tam mu bo znanje slovenskega jezi-
ka prišlo prav ter ga bo zlahka tudi izpopolnil.

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE v *Canberr*
uraduje vsak delovni dan od desete ure dopoldne
do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite
osebno ali po telefonu vse potrebne konzularne
informacije.

Naslov slovenskega veleposlaništva je:
ADVANCE BANK CENTRE - Level 6
60 Marcus Clarke Street
CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na poštni
predal: **EMBASSY OF SLOVENIA,**
P.O.Box 284, Civic Square,
CANBERRA, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

SPOROČILO vsem avstralskim Slovincem:

Predsednik RS Milan Kučan je podpisal
odlok, s katerim je določil datum 10. novembra
1996 za **PARLAMENTARNE VOLITVE RS.** Vsi
avstralski Slovenci, ki ste državljani rodne
domovine (Avstralija prizna dvojno
državljanstvo) in vam ni vseeno, kako se
razvijajo politični dogodki v Sloveniji, ste
vabljeni, da se pisмено udeležite volitev.

Prvi korak je: Vaše ime mora priti v volilni
imenik, ki ga sestavlja Republiška volilna
komisija. V ta namen morate izpolniti poseben
formular: **ZAHTEVO ZA VPIS V VOLILNI**
IMENIK. Formular imajo na razpolago MISLI
in vsa tri verska ter kulturna središča. (Prav bi
bilo, da bi jih vsaj svojim članom delile tudi naše
organizacije.) En izvod bo priložen tudi tej
številki MISLI. Če je potrebno, napravite kopije.

Na podlagi vpisa v volilni imenik boste prejeli
(upam, da pravočasno pred volitvami!) uradne
glasovnice na svoj naslov ter se pisмено udeležili
volitev.

Uredništvo in uprava MISLI

MELBOURNE, VIC. - BRIDGE-MOST.
Kulturna predstavitev 1996 avstralskih Slovencev.

Izseljenski Svet je letos v aprilu, maju, juniju in
juliju predstavil kulturna dela avstralskih Slovencev

KRIŽEM **AVSTRALSKE SLOVENIJE**

rodni deželi Sloveniji in zamejstvu v Italiji in
Avstriji.

Ta predstavitev likovne umetnosti in literarnega
dela je sad in prispevek našemu narodnemu
izročilu, ki ga mi Slovenci ohranjamo na peti celine
Avstraliji, deželi, ki nam dopušča našo narodno
identiteto.

Prva razstava likovne umetnosti in literarnega
zaklada slovenskega jezika od začetka priseljevanja
v Avstralijo do danes je bila v Ljubljani v
Narodnem muzeju. Odprl jo je predsednik
slovenske države Milan Kučan, ob prisotnosti
avstralskega veleposlanika z Dunaja, takrat v
Sloveniji se mudeče avstralske trgovske delegacije,
slovenskih konzularnih in poslaniških zastopnikov
ter številne množice občinstva. Ta zanimiva
prireditve avstralskih Slovencev je pritegnila v
Sloveniji izjemno pozornost, ne samo v medijih,
temveč v vseh krogih slovenskega življa doma.
Prvič so se celostno v Sloveniji in slovenskem
zamejstvu predstavili likovni umetniki iz Avstralije,

Three return flights a week
Mondays, Thursdays and Saturdays
from Melbourne and Sydney
to Vienna and Ljubljana

Trikrat na teden iz Melbourne in Sydney na
Dunaj, v Ljubljano in nazaj

*

LAUDA telefon: 1 800 642438 (brezplačni poklic)

The only airline direct to
the Heart of Europe

Lauda-air

poleg tega pa smo skupaj s slikami in kipi dali na ogled še primerke naše celotne literarne in informativne dejavnosti (knjige, časopise, poročila o slovenskih ustanovah, radijskih oddajah...) in pričevanja o najrazličnejših drugih oblikah življenja in dela na naši peti celini.

Iz Ljubljane smo se preselili v Trebnje, majhno slikovito mesto na Dolenjskem, nato pa preko Maribora še med zamejske Slovence v Trst in v Tinje na Koroškem. Zadnji del te predstavitev pa je bil v Postojni za časa "Srečanja v moji deželi". Vsako otvoritev teh razstav je spremljal tudi pester in v srca segajoč kulturni spored. Skozi vsa ta kulturna shajališča pa je šlo preko dvatisočšeststo obiskovalcev.

Ob priliki vse te kulturne dejavnosti sta izšli tudi dve knjižici in sicer "Opisna bibliografija slovenskega tiska v Avstraliji" in "Pregled delovanja in organiziranosti Slovencev v Avstraliji".

Radi pa bi dali tudi slovenski skupnosti tukaj v Avstraliji možnost ogleda in ocenitve kulturne predstavitev "Bridge - Most", ko se je ta vrnila v našo sredo. Zato bo razstava likovne umetnosti avstralskih Slovencev in literarni zaklad slovenskega jezika ter prikaz delovanja naših slovenskih ustanov na ogled pri **Slovenskem Društvu Melbourne v nedeljo 22. septembra 1996 od desete ure dopoldne pa do šestih zvečer**. Ob treh popoldne se bodo predstavili številni sodelujoči umetniki in avtorji slovenskih literarnih del.

Pridite in oglejte si dejavnost našega slovenskega življa v Avstraliji. - **Ivo Leber, koordinator**

MOUNTAIN CREEK, Qld. - Pošiljam Vam naročnino za Misli in se zahvaljujem za redno dostavo. Hvala Vam za ves trud, ki ga vlagate v to prijetno glasilo. Rad preberem vse. Vedno me pa pretrese, kadar najdem ime kakšnega znanca, ki je odšel v večnost. Sicer je to usoda nas vseh in je neizbežna, a kadar nas zapusti kdo sorodnikov ali dobrih znancev, je to za vse prizadete resnično

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se tople
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02) 747 4028

pretres, ki nam da misliti...

Ker sem prišel semkaj iz Viktorije in tam veliko ljudi poznam, mi prav Misli prinesejo novico o smrti kakega znanca. Tako na primer o Katici Hartner, melbournski znanici in veseli Štajerki, ki je tako nenadoma umrla. Lepo poslovilnico je svoji prijateljici napisala mama Marcela Bole. Če pesem ne bi prišla v Mislih, ne vem, če bi to kje drugje bral. Zato hvala, da ste jo natisnili. Vsebina ni le mišljenje mame Boletove, ampak mišljenje marsikaterega, ki je Katico poznal. Tudi jaz sem jo imel zelo rad.

Kmalu bo prišel november in z njim v Mislih celoletna Matica nasih pokojnih. Bodo v žal predolgim imeniku zopet tudi znana imena? Prav gotovo.

P. urednik, ostanite zdravi! Tople pozdrave iz tople, sončne dežele. - **Marijan Lauko**

AUBURN, N.S.W. - Pošiljam naročnino. Obenem bi rad povedal, da še vedno radi beremo in sledimo, kaj nam poročajo MISLI. Hvala za Vaš trud in zanimanje za našo slovensko skupnost, ki je žal vsako leto manjša.

Lepo pozdravljeni! - **Frank Smerdely**

DIMBULAH, Qld. - Pošiljam vam mali dar za Misli. Tako me je vedno veselilo brati in Misli sem komaj čakala. Zdaj pa ne morem več. Tako slabo

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL DENTAL TECHNICIAN** specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL ZOBNI TEHNIK** specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Melbournski ansambel **Z L A T I Z V O K I** nujno potrebuje pevec - če mogoče, naj bi igral tudi kitaro, nujno pa ni. Kdor bi bil pripravljen za sodelovanje, naj pokliče telefonsko številko 97985 817 in se dogovori z mano.

SLAVKO KOPRIVNIK

vidim, da ne morem brati. Zelo mi je žal, a Misli mi ni treba več pošiljati, četudi jih bom zelo pogrešala. Stara leta prinesejo človeku vsemogoče odpovedi, ki niso lahke. A življenje mora dalje, dokler dobri Bog hoče. - Dorica Ghidella

Takih in podobnih pisem dobivam vedno več in z vsakim je eno ime manj v imeniku naročnikov ter en naslov manj, kamor naj bi prihajale MISLI. Dodajmo še vedno pogostejše smrtne primere med dolgoletnimi zvestimi naročniki. Upam, da ob vsem tem razumete mojo skrb za pridobivanje novih rojakov, ki bi podprli z naročnino našo avstralsko revijo ter ji s tem podaljševali življenje. Pomagajte mi med svojimi znanci in prijatelji, ki MISLI še nimajo, pa bi tako rade prišle tudi v njihove družine! - Urednik in upravnik

CROYDON PARK, NSW - Pošiljam naročnino in dar v Sklad ter se Vam obenem zahvaljujem za skrb, ki jo imate z izdajanjem lista. Misli zelo rada prebiram ter mi vedno povedo veliko lepega in zanimivega. Posebno rada imam Kragljeve **Moje celice**, saj sem isto tudi sama preživela v času vojne. - Lep pozdrav! **Lojzka Macorig**

KDO BI VEDEL POVEDATI...

... kje v Avstraliji je **LOJZE BLAŽEK**, doma iz okolice Postojne. Nazadnje se je oglasil domačim leta 1962 iz kraja Carnarvon, W.A. Po njem poizveduje nečakinja Breda Može, Senožče.

Rudolf Voda iz Ptuja pa išče svojega sina **RUDOLFA VODA ml.** Njegov zadnji naslov je bil 348A Bourke Street, Surrey Hills, Vic. 3127. Naprošamo vse, ki bi kaj vedeli o njem, da sporočijo uredništvu Misli, ali pa gospe Marizi Ličan (telefon 02 9728 3387).

Svojega brata išče tudi Marija Grobovšek iz Telč, p. Tržišče. **ANTON ŠMID** (Zaplotnik) je bil rojen 22. maja 1937 na Zgornji Kokri. Baje je živel v Sydneyu in Melbournu, gotovo pa ni. Menda ima ali je imel svojo trgovino. "Več ne vem o njem, zato vljudno prosim, da bi poizvedeli njegov naslov. V primeru, da ne živi več, pa Vas prosim tudi za to sporočilo," piše zakrbljena sestra.

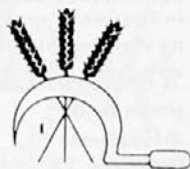
Sleherno sporočilo o pogrešanem bo uredništvo rade volje posredovalo dalje.

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom se toplo priporočamo z raznovrstnim domačim pecivom, kruhom in še drugimi dobrotami naše peči.

F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**
Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...
Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.
Vprašajte za ostale informacije!
2965-2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075)398 759

Na dvorišču srednjeveškega gradu.

Vodnik turistom: "Tu pa je štiristo let star vodnjak." - Eden turistov: "Čudno, voda se mi zdi popolnoma sveža."

+

"Si že kdaj videl belega slona?" vpraša pijanček svojega vinskega bratca. - "Ne, še nikoli. Veš, jaz pijem šele eno leto."

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.
Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
1018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Mobile:

Telephone: (03) 308 1652

018 348 064

Facsimile: (03) 308 1652

018 531 927

Krajevni radio je o blagoslovitvi novih zvonov poročal takole: "Dva zvonova sta stala lepo okrašena pred cerkvijo. Župan je imel govor, župnik je blagoslavljal. Potem so oba obesili."

*

"Sinoči sem sanjal o vaši ženi."

"In kaj vam je rekla?"

"Nič, niti besede ni spregovorila."

"Potem ni bila ona."

*

"Boris, ko boš očetu pokazal svoje spričevalo, bo od žalosti gotovo v trenutku osivel."

"Tega bo pa zelo vesel, gospod učitelj. Veste, zdaj je čisto plešast."

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ *Dražje ko je življenje, bolj poceni je človek.*

+ *Marsikatera pot v prihodnost je tlakovana z žolčnimi kamni.*

+ *Tudi malemu človeku ni težko zadajati nizke udarce.*

+ *Vsi politiki si prizadevajo, da bi prišli v zgodovino navzlic slabi družbi, ki jih tam čaka.*

+ *Porazov ni. Poraz je napačno opisana zmaga.*

+ *Najbolj žalostno je, kadar je vse šala.*

+ *Najboljše, kar moremo prinesiti s počitnic, je zdrava koža.*

+ *V partijo sprejemamo delavce – pa ne gre nikamor. Kaj ko bi poskušali spraviti partije v delavstvo?*

+ *Idiote imamo – manjka nam Dostojevski.*

+ *Ni je bolj zveste spremljevalke od naše grde preteklosti.*

+ *Domiselni vodja proslavi vsak zastoj za cilj.*

+ *Za vstopnico v raj je prodal dušo hudiču.*

+ *Šano zgodovino lahko pišejo tudi nepismeni.*

"Jože, kako lep avto imaš! Kaj si ga zadel na loteriji?" - "Ne, jaz sem loterijo organiziral."

+++

REŠITEV križanke prejšnje številke:

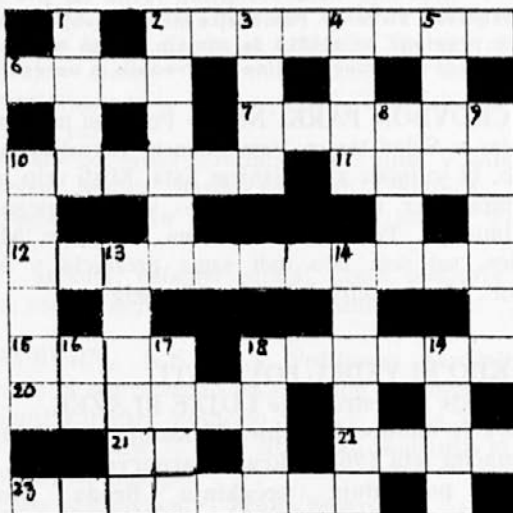
Vodoravno - 2. Jakopič; 7. Egon; 8. Meža; 10. šklepet; 11. akta; 12. Nato; 13. rženi; 14. hala; 16. K G B; 18. Mao; 21. Lenti; 22. vrana; 23. Karantanija.

Navpično - 1. melanholik; 2. Jošt; 3. Ankara; 4. opereta; 5. imenik; 6. četa; 9. Amor; 15. Lenart; 17. granit; 18. Mirna; 19. ovčar; 20. bazar.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Lidija Čušin, Emilija Šerek, Ivanka Žabkar in Toni Ule. Izžrebana je bila Ivanka Žabkar.

+++

Križanka /Marko Matjašič/

Vodoravno: 2. evropsko drevo z rdečimi plodovi; 6. pisalna priprava; 7. ime svetnika, ki ga upodabljamoz gosko; 10. okrajšano žensko ime; 11. okrajšano moško ime; 12. redovniki s pričetkom v Assiziju; 15. kitajska valuta; 18. stališče, izjava; 20. eno zgodovinskih obdobj; 21. Ignacij Kladnik; 22. brez zavestno stanje; 23. kraljica športov.

Navpično: 1. žila odvodnica; 2. svetopisemska reka; 3. glavno mesto Italije; 4. okrajšano mosko ime; 5. gora nad Igom pri Ljubljani; 8. utežna mera; 9. pogosta nalezljiva otroška bolezen; 10. glavno mesto Bolgarije; 13. avstralsko podjetje, ki lastuje Coca-Cola; 14. stan hišnega ptiča; 16. kratica za Združene narode (angl.); 17. grško žensko ime; 18. vzhodnoafriška država; 19. zemlja vrtina.

REŠITEV pošljite na uredništvo d 5. oktobra!

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena osem dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.
THE SNOWY - CRADLE OF A NEW AUSTRALIA, to bo nova knjiga Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, MAN WHO BUILT THE SNOWY, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je nova pesniška zbirka, ki nam jo poklanja naš adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena dvanajst dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijske) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

12/10/96 - 14/11/96 - 9/12/96 - 26/12/96 and
28/2/97 - 28/3/97 - 13/5/97 - 15/6/97 - 13/7/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1996
in 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666